

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 760 - 11 ΓΕΝΑΡΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

ΕΕ – Ελλάδα
**Μέλλον βαθύτερης
αποικιοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Προεκλογικό παιχνίδι με τη
νέα ρύθμιση του χρέους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Διοικητικοί υπόλληλοι
**Μια απεργία αλλιώτικη
από τις άλλες**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Επιτροπή Ευρωκοινοβουλίου
**Σκιαμαχίες πάνω στην
κορυφή του παγόβουνου**

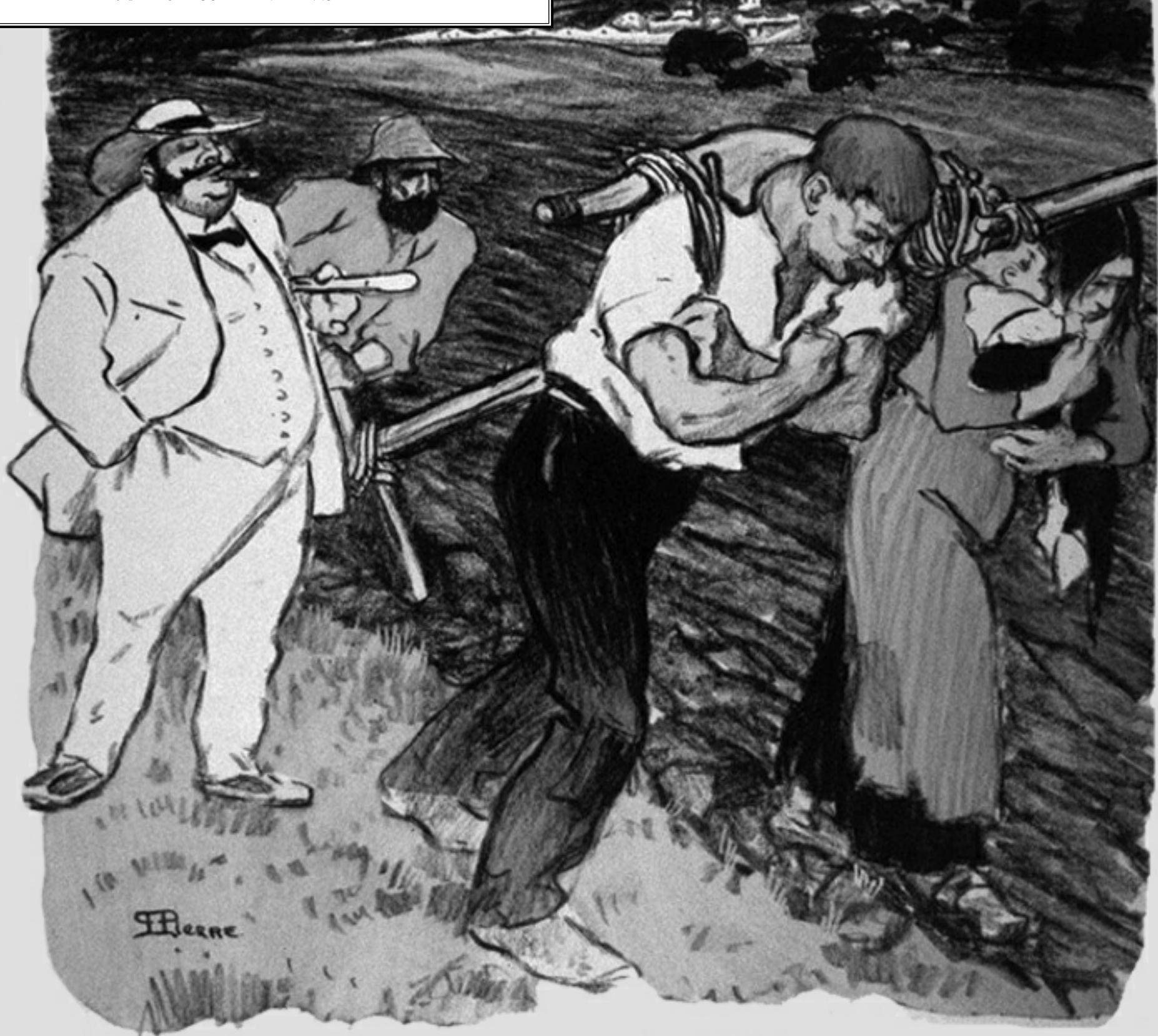
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ζητούν κράτος της
Αντιτρομοκρατικής**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ο Θεοφίλου δεν είναι ο μοναδικός
**Η αστυνομία στήνει
υποθέσεις και
κατασκευάζει ενόχους**

ΣΕΛΙΔΑ 13

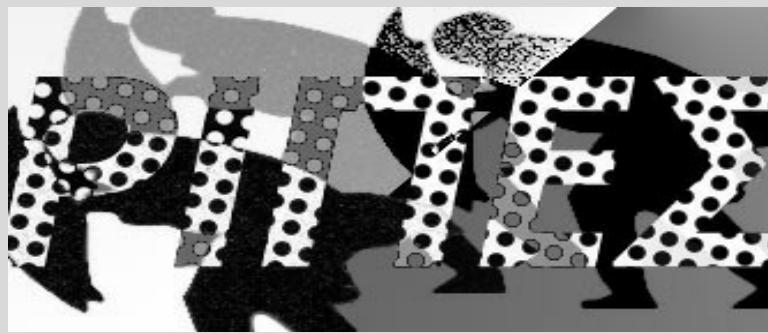


ΦΙΕΣΤΕΣ ΔΩΣΙΛΟΓΩΝ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

11/1: Αλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μαρόκο: Ημέρα μανιφέστου ανεξαρτησίας, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας 11/1/1968: Το Ισραήλ οικειοποιείται 838 εκτάρια παλιάς ιερουσαλήμ 11/1/1972: Ανακάλυψη εκρηκτικού μηχανισμού σε γραφεία ΔΕΗ (Αθήνα) 11/1/1979: Επικήρυξη ακροδεξιών βομβιστών Παναγόπουλου και Πρωτοπαπά (1.000.000 δρχ.) 11/1/1991: Συμφωνία Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού με κυβέρνηση για παράδοση όπλων (Κολομβία) 12/1: Τανζανία: Ημέρα επανάστασης 12/1/1907: 18μηνη φυλάκιση στον Καρλ Λίμπτκνεχτ για το βιβλίο «Μιλιταρισμός και αντιμιταρισμός» 12/1/1913: Ο γεωργιανός επαναστάτης Ιωσήφ Τζουγκασβίλι (από τους εκδότες της «Πράβντων» σε επιστολή προς περιοδικό σοσιαλδημοκρατικού κόμματος υπογράφει ως Στάλιν (απόδινος) 12/1/1971: Επεισόδια από πειραιώτες κατανεγάτες επειδή προσλήφθηκαν γυναίκες στις καπνωποθήκες 12/1/1991: Η «Φωτάχ» απελευθερώνει τέσσερις βέλγους ομήρους (κρατούνταν από το 1987) 12/1/2007: Ρουκέτα στην πρόσωψη αμερικανικής πρεσβείας («Επαναστατικός Αγώνας») 12/1/2011: Γκαζάκια σε γραφείο βουλευτή ΛΑΟΣ Αγγελού Κολοκοτρώνη και Ενωση Απόστρατων Αστυνομικών (Θεσσαλονίκη) 12/1/2013: Εμπρηστικές επιθέσεις σε γραφεία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ (Αργυρούπολη, Γλυφάδα, Κυψελή) 13/1: Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963), Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972) 13/1/1920: 42 νεκροί, 105 τραυματείς σε διαδήλωση Κομμουνιστικού και Ανεξάρτητου Σοσιαλδημοκρατικού κομμάτων 13/1/1979: Βόμβα καταστρέφει περιπολικό ΙΣΤ' ΑΤ (ΕΛΑ) 13/1/1989: Απογωγή βέλγου πρώην πρωθυπουργού Πολ Βαντέν Μπογιάν («Σοσιαλιστικές Επαναστατικές Ταξιαρχίες») 13/1/2013: Εμπρηστική επίθεση στο σπίτι κυβερνητικού εκπροσώπου Σίμου Κεδίκογλου 14/1/1919: Διλοφονία Ρόζα Λουέζεμπουργκ 14/1/1971: Ανταλλαγή 70 πολιτικών κρατούμενων με αποχθέντα ελβετό απεσταλμένο (Βραζιλία) 14/1/1979: Βόμβα σε γραφείο βουλευτή ΝΔ Φράγκου (ΕΛΑ) 14/1/2013: Ενοπλή επίθεση στα κεντρικά γραφεία ΝΔ 15/1: Ημέρα Martin Luther King, Ισπανία: Ημέρα ενηλίκων, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων 15/1/1919: Διλοφονία Καρλ Λίμπτκνεχτ 15/1/1950: Δημοψήφισμα Κύπρου: 97,5% ναι σε ένωση με Ελλάδα 15/1/1977: Βόμβα στο «Αττικόν» (Πειραιάς) στην τανία «Επιδρομή στο Εντεμπέ» 15/1/1996: Παραίτηση Πατανδρέου λόγω υγείας, πρωθυπουργός ο Σημίτης 16/1: Ταϊλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Πέτρου, Σταμούλη (17Ν) 16/1/2001: Φυλακίζονται 28 παιδιά 9-16 ετών για φιλοκουρδικά συνθήματα σε διαδήλωση (Τουρκία) 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης 17/1/1824: Κυβέρνηση (Τριπολίτων) υπό Μαυρομιχάλη και δεύτερη (Κρανίδη) υπό Κουντουριώτη στο ασύστατο κράτος 17/1/1947: Ιδρυση αρχηγείων Ρούμελης και Ηπείρου (ΔΣΕ).

● Ξεκινήσαμε με Λιάπη, συνεχίσαμε με Τομπούλογλου, επιστρέψαμε στον Λιάπη (με ολίγη από Καμμένο), άντε να δούμε ποιο διαφέρει επόμενο επεισόδιο ●●● Σκανδαλολογίας το ανάγνωσμα ●●● Για το διαρκές σκάνδαλο του καπιταλισμού ούτε λέξη, φυσικά ●●● Και για να μην ξενιχιόμαστε ●●● Είτε με Grexit είτε με Grecovery, ίδιο διαφέρει επόμενο επεισόδιο ●●● Κινέζοποίηση, αδηλότητα, βαρβαρότητα ●●● Για πολλά-πολλά χρόνια ακόμα ●●● Εκτός αν έρθει η ώρα της... αγίας Επανάστασης ●●● Ειλικρινά, δεν μπορούμε να καταλάβουμε εκείνους που διαμαρτύρονται επειδή ο Μηνούμπουκος τοποδέτησε μια μοντέλα, ειδικευμένη σε... αισθησιακές φωτογραφίσεις, στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου Υγείας ●●● Η μοντέλα δηλώνει και δημοσιογράφος και ταιριάζει απόλυτα με το life style του τέως τηλεπιλασίε και της συζύγου του ●●● Θα μας εξέπληγε από τοποθετούσε διαφορετικού... ύφους πρόσωπο ●●● Ιωσήφ είναι η ίδια που του γράφει και τα «πιτιβίσματα» στο twitter και έκανε τον υπουργό



Υγείας της Βρετανίας γυναίκα! ●●● Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κατέβαζε τον Αλέξη Μητρόπουλο για περιφερειάρχη Αττικής; ●●● Τον κατέβασε στις προηγούμενες εκλογές, χωρίς να είναι μέλος του, τώρα που συμμετέχει στην ηγεσία του γιατί όχι; ●●● Ρητορικά είναι, όπως καταλαβαίνετε, τα ερωτήματα ●●● Στις προηγούμενες εκλογές δεν είχαν αποκαλυφθεί οι σκελετοί που έκρυψε στην ντουλάπα του ο μεγαλοδικηγόρος ●●● Τελικά ανεξαρτητοποιήθηκε η Ραχήλ Μακρή από τους ΑΝΕΛ ή όχι; ●●● Μ' αυτό τον καιμό περάσαμε τις άγιες μέρες και σκάλωνε συ-

νέχεια ο κουραμπίες στο λαιμό μας ●●● Η σήλη, πάντως, ζει με την προσδοκία να τη δει κάποια στιγμή υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ ●●● «Αρχιφύλαξ Κασιδιάρης»: δείτε τα βίντεο σύντροφοι ●●● Οι νεοναζί είναι και διεστραμμένοι και γελοίοι ●●● Πόσο καραγκίζης μπορεί να γίνει κάποιος για τα ψηφαλάκια; ●●● Μας το έδειξε ο Μπουτάρης, που εμφανίστηκε σε trash τηλεοπτική εκπομπή και μίλησε για τα προσωπικά του ●●● Των δεοφανίων ενεφανίσθη και ο πρόεδρος της Alpha Bank I. Κωστόπουλος ●●● Για να μας πει ότι «το 2014 δα είναι ένα έτος

σταδιμός» [με δετικό πρόσημο, βεβαίως βεβαίως ●●● Και ότι «η διαφύλαξη συνδηκών πολιτικής σταδιερότητας είναι εκ των ανών για να μπορέσουμε να δρέψουμε τους καρπούς» κτλ. κτλ. ●●● Αφού μας τα 'πε πρωτοχρονιάτικα ο Σαμαράς, γιατί τα επαναλαμβάνει; ●●● Των δεοφανίων επανεμφανίστηκε και το Μαράκι (διαβάζεται και ως μία λέξη) ●●● Για να μας πει τι τράβηξε τόσα χρόνια στις Βρυξέλλες ●●● «Τα τελευταία χρόνια ήταν τρικυμιώδη, στα όρια της δύσλελας» ●●● Και το Μαράκι (διαβάζεται και ως μία λέξη) ζούσε διαρκώς «στην κόψη του ξυραφιού» ●●● Συμπάσχουμε, ασφαλώς ●●● Βέβαια, «μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι στρίψαμε τον κάβο» [σας δημιύριε κάπι η φράση:] ●●● Άλλα το Μαράκι (διαβάζεται και ως μία λέξη) μας μαλώνει κιόλας ●●● Διότι «οι μεταρρυθμίσεις και οι αποκρατικοποιήσεις προχωρούν με ρυθμό αραμπά σε μια εποχή που χρειάζονται υπερηχητικές ταχύτητες» ●●● Και σφόδρα την «ανησυχεί ο αντιευρωπαϊσμός» ●●●

◆ Δεκάδες ευχετήριες κάρτες εφέτασαν αυτές τις μέρες στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της «Κόντρας». Με το σύνθημα περιεχόμενο η συντριπτική πλειοψηφία τους. Ξεχώρισε μία. Αυτή του βουλευτή και τομεάρχη του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Στρατούλη. Ενα ποδήλατο με γιορτινά λαμπάκια στη φωτογραφία και πάνω δεξιά το σύνθημα: «Η επανάσταση είναι σαν το ποδήλατο. Αν σταματήσουμε να κάνουμε πεντάλιθο την πόντα της πεντάλιθης της Πολλά!». Θα θέλαμε να ξέρουμε ποιος είχε τη φαεινή ιδέα...

◆ Εντάξει, το εμπεδώσαμε: η κυβέρνηση είναι αμειλική απέναντι στη διαφθορά, η οποία προσωποποιείται τώρα στον Λιάπη. Τόσα χρόνια βουλευτής και υπουργός, τα μόνα στοιχεία διαφθοράς που τον βαράνουν είναι η κομπίνα με τις πινακίδες του Τζίπ και η κομπίνα με το σαλέ στο Καρπενήσι, που βαφτίστηκε ξενώνας για να πάρει η οικογένεια Λιάπη την πενταρχήγηση από τον ΕΟΤ. Πόσοι άλλοι καπιταλιστές έχουν κάνει την ίδια κομπίνα με τις

χειμερινές τους βίλες σε διάφορα ορεινά χωριά; Το έψαχξε κανείς; Οχι. Επαιρνων την επιχορήγηση, άνοιγαν βιβλία για μια πενταετία, όπως είχαν υποχρέωση, δεν εβαγχάζαν τη βίλα στην αγορά, αλλά έκοβαν καμάτα απόδειξη στους δικούς τους ανθρώπους, και με τη συμπλήρωση της πενταετίας έκλειναν τα βιβλία και η βίλα έπαινε να είναι μαχιμούς ένενώνας και γινόταν κανονική βίλα.

◆ Στους «πολλούς και καλούς φίλους του συριζαίους» απευθύνθηκε ο Πασόκος Θανάσης Χειμωνάς, καλώντας τους, «όταν θα ψηφίσουν το κόμμα τους στις επόμενες εκλογές, να μαυρίσουν τους

πρώην πασόκους». Καθένας με τον πόντο του. ◆ «Δεν είμαι μέτοχος σε καμία απολύτως εταιρία στον κόσμο. Αμοιβαία κεφάλαια προφανώς έχω», δήλωσε ο Γ. Σταθάκης του ΣΥΡΙΖΑ, μετά την αποκάλυψη του ποσχυλού του «έσχες» (ούτε το δικό του «πόθεν» μάθαμε). Ο κ. Σταθάκης την εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ αγωνίζοταν απλά για να μπει στη Βουλή έκανε μπτίζες και κονόμαγε. Τώρα, που ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στα πρόθυρα της εξουσίας κι αν αυτό συμβεί, ο ίδιος έχει καπαρωμένο υπουργείο, κάνει χαμηλού επιπτέδου λογοπαίγνια: δεν έχω μετοχές, έχω αμοιβαία κεφάλαια. Λες και η

κατοχή μετοχών είναι έγκλημα, ενώ το να «παιζεις» με τα επιθετικά «κεφάλαια» της Blackrock και της JP Morgan είναι... συνήθης λαϊκή δραστηριότητα. ◆ Αμα είσαι όξιος δεν πας χαμένος. Ναι, δείτε την κυρία Βασιλική Τζότζολα, μια δικηγορίσκο της σειράς, με υψηλές κομματικές διασυνδέσεις. Κάποια στιγμή ορίστηκε αναπληρώτρια εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ. Δεν τα πολυκάταφερε και ξη-

λώθηκε σιωπηρά. Κρίθηκε, όμως, άξια για νομικό σύμβουλο στο ΚΕΠΕ. Επειδή, όμως, το ΚΕΠΕ είχε ήδη νομικό σύμβουλο, συγκλήθηκε παραμονή πρωτοχρονιάς (!) το ΔΣ του και αποφάσισε ότι από τούδε και στο εξής χρειάζεται δύο νομικούς συμβούλους. Αξιοκρατία και αυτορήγανη οικονομία στο κράτος! ◆ Οι Κλουζό της Αντιτρομοκρατικής φτιάχνουν ένα χαρμάνι, στο οποίο τα ανακατεύονται όλα (από Μαζιώτη μέχρι ληστεία στο Βελβενδό και στα Μέθανα) κι αυτόν τον χυλό των σ

Σκιαμαχίες πάνω στην κορυφή του παγόβουνου

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι Δήταν ο Σαμαράς αυτός που παρένθη στον Σουλτς και του ζήτησε να αναβληθεί για μερικές μέρες η επίσκεψη κλιμακίου της Επιτροπής Οικονομικών του Ευρωκοινοβουλίου που υποτίθεται ότι διερευνά τη δράση της τρόικας στις χώρες που έχουν μπει σε Μνημόνια. Μπορεί για το Στρασβούργο και τις Βρυξέλλες αυτή η «έρευνα» να είναι ένα τίποτα, μπορεί να έχει μόνο προπαγανδιστική ακίδα, ενώπιοι και των ευρωεκλογών, όμως στην Ελλάδα θα αντιμετωπίζονται σαν κάτι το σημαντικό, θα γινόταν ντόρος και αυτός ο ντόρος θα θόλωνε την αστραφτερή φιέστα που ετοιμασαν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο. Επειδή, όμως, οι Ευρωπαίοι δεν πολυέδωσαν σημασία στο θέμα, ψηλοκαρφώθηκαν, και ο Σουλτς αναγκάστηκε να κάνει εκ των υστέρων δηλώσεις ότι η αναβολή της επίσκεψης έγινε με δική του πρωτοβουλία (ανάλογες δηλώσεις έκανε και εκπρόσωπος του ευρωβουλευτή Κάρας, που είναι ένας εκ των δύο που θα συντάξουν την έκθεση).

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, γιατί δεν επέλεξε την πολιτική καζούρα προς την κυβέρνηση, αλλά έδωσε όλες διαστάσεις στο θέμα; Δήλωσε ο Σκουρλέτης: «Πανικόβλητη η κυβέρνηση, με την αρωγή του προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Σουλτς, σπεύδει να αναβάλει την επίσκεψη της Επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου που ερευνά τα πεπραγμένα της τρόικας, τρέμει μπροστά στο ενδεχόμενο μιας συζήτησης για τη σκοπιμότητα και τις επιπτώσεις του μνημονίου». Ερευνά τα πεπραγμένα της τρόικας αυτή Η Επιτροπή; Δεν υπάρχουν όρια στην ευρωλόγνεία του ΣΥΡΙΖΑ και στον πολιτικό καιροσκοπισμό του.

Για το χαρακτήρα αυτής της επιτροπής έχουμε γράψει πολλές φορές. Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε είναι πως υπηρετεί δύο σκοπιμότητες. Από τη μια, πρέπει να δώσει θεσμική νομιμοποίηση στην τρόικα, που αποτελεί άπυπο όργανο. Από την άλλη, αναδεικνύοντας κάποιες αδυναμίες στη λειτουργία της τρόικας, θέλει να στηρίξει την κατεύθυνση της «εμβάθυνσης» της ελεγκτικής λειτουργίας στην Ευρωζώνη, με τη θέσπιση θέσης ευρωπαίου υπουργού Οικονομικών, ο οποίος θα ελέγχει τους προϋπολογισμούς και τη δημοσιονομική πολιτική διαδικασία (ο ένας εκ των δύο ευ-

ρωβουλευτών που ορίστηκαν ως εισηγητές, ο αυστριακός Οτμαρ Κάρος, είναι από τα πιο σκληρά δεξιά στελέχη του ΕΛΚ και ενεργεί ως άνθρωπος των Γερμανών, από τους οποίους εξαρτάται η ανελίξη του στο ευρωσύστημα) και δεν επιτρέπουν στους «υπό επιτροπέα» να έχουν γνώμη. Ο Βενιζέλος, που με τη γνωστή προπέτεια και τον νομικότικο εξυπνακισμό του εξέφρασε στο κυριακάτικο φύλλο της «Frankfurter Allgemeine Zeitung» προβληματισμό για το κατά πόσο η τρόικα και είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένη, εισέπραξε μια ξινή απάντηση από τον εκπρόσωπο της τρόικας Καγκελαρίου Στέφεν Ζάιμπερτ, που είπε ότι η τρόικα παρουσιάζει εκθέσεις, ενώ τις αποφάσεις παίρνει το Ευρογρουπ. «Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να αμφιβάλλει για τη δημοκρατική νομιμοποίηση των υπουργών Οικονομικών», κατέληξε ο Ζάιμπερτ. Μαζί του συμφώνησε και ο εκπρόσωπος του Σόιμπλε, Μάρτιν Κότχαουζ, που συμπλήρωσε ότι πέραν του Eurogroup, οι αποφάσεις για τις δανειακές συμβάσεις εγκρίθηκαν και από τα εθνικά κοινοβούλια.

Πιο πονηρός ο Στουρνάρας, έχοντας πιάσει ποια είναι η «γραμμή» των Γερμανών, φρόντισε να δώσει στη δημοσιότητα τις απαντήσεις του στο ερωτηματολόγιο που του έστειλαν οι δύο ευρωβουλεύτες, με τις οποίες δεν αφήνει κανένα παραπονέμενό (προπαντός τους Γερμανούς). Ο Στουρνάρας νομιμοποίει απόλυτα την τρόικα, χαρακτηρίζει τη συνεργασία του μαζί της «σε γενικές γραμμές αποτελεσματική, χωρίς βεβαίως να έχουν λείψει οι επιμέρους διαφωνίες και οι διαφορετικές προσεγγί-

σεις σε μια σειρά ζητημάτων που άπτονται του Προγράμματος, όπως είναι λογικό σε μία διαδικασία διαπραγμάτευσης», ενώ την ευθύνη για τις οικονομικές εξελίξεις τη ρίχνει κυρίως στο παρελθόν και στη διαχείριση των ελληνικών κυβερνήσεων, επιβαρύνοντας πιο πολύ την κυβέρνηση Παπανδρέου, η οποία σταμάτησε τα μέτρα που είχε αποφασίσει η κυβέρνηση Καραμανλή το 2009. Επαναλαμβάνει δε και όλα όσα είναι γνωστά και λέγονται κατά κόρον τα τελευταία χρόνια, για την έλλειψη προετοιμασίας της ΕΕ ν' αντιμετωπίσει την «κρίση χρέους», για τον λάθος πολλοπλασιαστή που έχει παραδεχτεί και το ΔΝΤ κτλ. Γενικά, υπερασπίζεται όλα τα μέτρα που πάρθηκαν την προηγούμενη τριετία (μολονότι παραδεχτεί ότι υπήρξε απωλεία εισοδήματος κατά 35%, έκρηξη της ανεργίας και πλήγματα στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα), ενώ δεν παραλείπει να καλλιεργήσει κλήμα αισιοδοξίας για το 2014 και τα επόμενα χρόνια. Από θεσμική όπων η βρίσκει όλα απολύτως εντάξει και εντός του συνταγματικού πλαισίου. Παραθέτει μάλιστα και σειρά προσφυγών που έχουν γίνει στο ΣΤΕ, τις υπέρ των μηνημονιακών νόμων αποφάσεις που έχουν εκδοθεί, καθώς και εκείνες που αναμένονται. Διαβάζοντας το εφτασέλιδο κείμενο με τις απαντήσεις του Στουρνάρα στα εννέα ερωτήματα των ευρωβουλευτών έχεις την εντύπωση ότι ακούς κάποια από τις ομιλίες που κατά καιρούς κάνει στη Βουλή ή σε διάφορες εκδηλώσεις που τον καλούν ως ομιλητή. Τίποτα το επιλήψιμο δεν βρίσκει στη δράση της τρόικας, τα πάντα τα βρίσκει εναρμονισμένα και με το κοινοτικό και με το

εσωτερικό Δίκαιο. Ο Προβόπουλος υπήρξε ενθουσιώδης, χαρακτηρίζοντας «πολύ στενή και έντονη» τη συνεργασία του με την τρόικα και η κριτική του ήταν όχι στην τρόικα, αλλά στις «μεγάλες οικονομικές ανισοροπίες μετά την υιοθέτηση του ευρώ». Επανέλαβε, δηλαδή, κι αυτός όσα λέει στις εκθέσεις της ανάληψης της γκρίνιας και τη φίεστα της ανάληψης της προεδρίας θα του λέκιαζε και θα επανέφερε την πολιτική απένταση σε θέματα εσωτερικής συνοχής της κυβέρνησής του. Οσο για τους δεξιούς βουλευτές που γκρίνιαζουν, γιατί φάνηκαν οι Πασόκοι περισσότερο κοινωνικά ευαισθητοί από τους διοικούς, έχει τρόπο να τους καλύπτει. Άλλωστε, οι διοικούς πρωταγωνίστησαν σε σόου κοινωνικής ευαισθητίας πριν από ένα μήνα, όταν συζητήστηκαν το νέο χαράτσι στα ακίνητα.

Στην ίδια γραμμή θα κινηθούν οι ερωτώμενοι και στις άλλες χώρες-μέλη, διότι δεν είναι δυνατόν να ανανεώσουν τον εαυτό τους και την πολιτική που εφαρμόζουν, οπότε μπορούμε να καταλάβουμε ποια θα είναι και η κατεύθυνση της έκθεσης που θα συντάξουν οι Κάρας και Λιέμ, αν καταφέρουν να συντάξουν κοινή έκθεση, μιας και ο πρώτος είναι καραδεξίος ενώ ο δεύτερος σοσιαλδημοκράτης. Το πιθανότερο, δε, είναι να μη γίνει τίποτα πριν τις ευρωεκλογές, για να μη δοθούν ευκαιρίες στα αντιπολιτεύμενα κόμματα να πιαστούν από πλευρές της έκθεσης. Εξάλλου, είναι ανοιχτό και το παζάρι που γίνεται στο εσωτερικό της Ευρωζώνης και μεταξύ Ευρωζώνης και ΔΝΤ για το πώς θα διαμορφωθεί ο ελεγκτικός μηχανισμός στο μέλλον, αν θα παραμείνει το ΔΝΤ σ' αυτόν ή αν θα δημιουργηθεί Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, αν θα θεσπιστεί θέση ευρωπαϊκού υπουργού Οικονομικών κτλ. Οταν τελειώσει αυτό το παζάρι, μπορούν να διαφορώσουν αναλόγως και την έκθεσή τους οι ευρωβουλευτές.

Κι έχεις τον ΣΥΡΙΖΑ να καλλιεργεί την ευρωλαγνεία, προσδίδοντας ουσιαστικό χαρακτήρα σ' αυτό το προπαγανδιστικό πανηγύρι. Τι παίρνει το ΣΤΕ, τις υπέρ των μηνημονιακών νόμων αποφάσεις που έχουν εκδοθεί, καθώς και εκείνες που αναμένονται. Διαβάζοντας το εφτασέλιδο κείμενο με τις απαντήσεις του Στουρνάρα στα εννέα ερωτήματα των ευρωβουλευτών έχεις την εντύπωση ότι ακούς κάποια από τις ομιλίες που κατά καιρούς κάνει στη Βουλή ή σε διάφορες εκδηλώσεις που τον καλούν ως ομιλητή. Τίποτα το επιλήψιμο δεν βρίσκει στη δράση της τρόικας, τα πάντα τα βρίσκει εναρμονισμένα και με το κοινοτικό και με το

■ Η ουσία παραμένει

Οι Πασόκοι έβαλαν γκολ σε βάρος των Νεοδημοκρατών, αφού ήταν αυτοί που απαίτησαν την κατάργηση του χαρατσιού των 25 ευρώ για την εισαγωγή στα νοσοκομεία. Ο Μπουμπούκος αποδείχτηκε ότι δεν είναι παρά το παιδί για τα θελήματα, αφού μέχρι και την Τρίτη «μονομοχούσε» με τους Πασόκους υπερασπίζόμενος το 25ευρω και την Τρίτη έφαγε τη σφραγίδα από τον Σαμαρά και βγήκε στα ραδιοκάναλα να υποστηρίξει το αντίθετο. Ο Βενιζέλος αισθάνθηκε βαθιά ανακούφιση, αφού «άκουσε» την κοινοβουλευτική του ομάδα και στήριξε το αίτημά της, βάζοντας προσωρινά πάγιο στις φωνές εσωτερικής αμφισβήτησής του. Ο Σαμαράς αντιλήφθηκε ότι πρέπει να βιοθήσει τον Βενιζέλο σ' αυτή τη φάση, γιατί η συνέχιση της γκρίνιας και τη φίεστα της ανάληψης της προεδρίας θα του λέκιαζε και θα επανέφερε την πολιτική απένταση σε θέματα εσωτερικής συνοχής της κυβέρνησής του. Οσο για τους δεξιούς βουλευτές που γκρίνιαζουν, γιατί φάνηκαν οι Πασόκοι περισσότερο κοινωνικά ευαισθητοί από τους διοικούς, έχει τρόπο να τους καλύπτει. Άλλωστε, οι διοικούς πρωταγωνίστησαν σε σόου κοινωνικής ευαισθητίας πριν από ένα μήνα, όταν συζητήστηκαν το δικαίωμα στη σάτιρα που αισκρείται στα ακίνητα.

Αυτή είναι η πολιτικάντικη ανάγνωση των διαδικασιών που οδήγησαν στην κατάργηση

Φαλούτζα και το Ραμάντι, ο δύο ιρακινές πόλεις στην επαρχία Ανμπάρ που ήταν προπύργια των σουνιτών ανταρτών στην αμερικανική κατοχή έγιναν για μια ακόμη φορά πεδία μάχης, μετά την κατάληψη της Φαλούτζα και μεγάλων τμημάτων του Ραμάντι από μαχητές του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ και του Λεβάντε (ISIL) την 1η Γενάρη του 2014.

Η επαρχία Ανμπάρ, μεγάλο τμήμα της οποίας είναι έρημος, με σχεδόν αποκλειστικά σουνιτικό πληθυσμό, υπήρξε η καρδιά της ιρακινής αντίστασης ενάντια στην αμερικανική κατοχή μετά την πτώση του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν το 2003. Τα εκτεταμένα και πορώδη σύνορά της με τη Συρία επέτρεπαν τη μεταφορά όπλων και τη μετακίνηση ανταρτών, οι οποίοι έβρισκαν ασφαλή κρητσύματα στις οχανείς ερημικές εκτάσεις. Στην επαρχία Ανμπάρ οι Αμερικανοί είχαν τις περισσότερες απώλειες στη διάρκεια του 8χρονου πολέμου, το ένα τρίτο περίπου του συνόλου των απωλειών τους, δηλαδή τουλάχιστον 1300 νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες. Η Φαλούτζα έγινε σύμβολο της ιρακινής αντίστασης όταν τα αμερικανικά στρατεύματα χρειάστηκε να δώσουν το 2004 δύο από τις πιο σκληρές και πολύνεκρες μάχες μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ για τον έλεγχο της πόλης και την υποτομή του πληθυσμού της.

Η οργή του πληθυσμού στην επαρχία Ανμπάρ ενάντια στην κυβέρνηση του Νούρι Μαλίκι σιγοβράζει τα τρία τελευταία χρόνια. Οι μαζικές συλλήψεις, οι διώξεις σουνιτών πολιτικών, όπως του πρώην αντιπροέδρου Ταρίκ αλ-Χασίμι και του πρώην υπουργού Οικονομικών Ραφί αλ-Εσάούΐ, που κατηγορούνται για «τρομοκρατία» και αναγκάστηκαν να αυτοεξοριστούν, τα σκληρά αντιτρομοκρατικά μέτρα που εφαρμόζονται για την καταστολή των κινητοποιήσεων διαμαρτυρίας, η έλειψη κοινωνικών υπηρεσιών, η φτώχεια, η υψηλή ανεργία και η άδικη μεταχείριση, σε συνδυασμό με το θρησκευτικό διχασμό και φραντζισμό (σουνίτες – σιίτες), που χρησιμοποιείται από την εξουσία και υπηρετεί την πολιτική του διαίρει και βασιλεύει, δημιουργούνται ένα εκρηκτικό μείγμα και κάνουν το σουνιτικό πλήθυσμό να αισθάνεται απόλυτα περιθωριοποιημένος πολιτικά και κοινωνικά.

Η κατάσταση αυτή προκάλεσε μαζικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στις σουνιτικές περιοχές το Δεκέμβρη του 2012, που ξεκίνησαν από τις Φαλούτζα και Ραμάντι και επεκτάθηκαν στις Ντιγιάλα, Σαλαχαντίν και στις εθνικές επαρχίες Νινεύε και Κιρκούκ. Οι κινητοποιήσεις αυτές συνεχίζονται με διαφορετικούς μορφές σ' όλη τη διάρκεια του 2013. Υποτίθεται ότι από καιρό σε καιρό γίνονται διαπραγματεύσεις ανάμεσα στους διαδηλωτές και την κυβέρνηση. Ομως, αντί η τελευταία να ικανοποιήσει κάποια από τα αιτήματα των διαδηλωτών, προσεγγίζει και ενισχύει κάποιους φυλάρχους και απειλεί ή εκδίδει εντάλματα σύλληψης εναντίον κάποιων άλλων. Και ενώ η κυβέρνηση Μαλίκι έδινε υποσχέσεις που έμεναν στα λόγια, τον περασμένο Απρίλιο ισχυρές δυνάμεις Ασφάλειας έκα-

■ Ιράκ

Λαϊκή εξέγερση στην επαρχία Ανμπάρ



νειν επίθεση σε μια κατασκήνωση διαμαρτυρίας στην πόλη Χαουΐγια στην επαρχία Κιρκούκ, κατά την οποία σκοτώθηκαν 60 διαδηλωτές και τραυματίστηκαν εκαποντάδες. Κανείς από τους φυσικούς και τους ηθικούς αυτούργοντας (κυβέρνηση) δεν κλήθηκε να λογοδοτήσουν για το μακελειό, ενώ η κυβέρνηση Μαλίκι συνέχιζε να αντιμετωπίζει με σκληρά μέτρα καταστολής τις συνεχιζόμενες αντιδράσεις και κινητοποιήσεις.

Η σταγόνα που έχει ρίσει στα τέλη Δεκέμβρη το ποτήρι ήταν η σύλληψη στις 28 Δεκέμβρη με την κατηγορία της «τρομοκρατίας» του σουνίτη βουλευτή Αχμέντ αλ-Αλουάνι, υπέρμαχου της κατασκήνωσης διαμαρτυρίας που είχε στηθεί από το Δεκέμβριο του 2012 έξω από το Ραμάντι. Η φρουρά του αντιστάθμικη με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο αδελφός του, πέντε φρουροί του και δύο μελή των δυνάμεων Ασφάλειας. Ακολούθησε στις 30 Δεκέμβρη επιδρομή του στρατού στην κατασκήνωση έξω από το Ραμάντι κατά την οποία σκοτώθηκαν από την ανταλλαγή πυρών 13 άτομα. Η σύλληψη του Αλουάνι και η διάλυση της κατασκήνωσης προκάλεσαν εξέγερση του σουνιτικού πληθυσμού στην επαρχία Ανμπάρ με επίκεντρο τη Φαλούτζα και το Ραμάντι, όπου σημειώθηκαν συγκρούσεις ανάμεσα σε δυνάμεις του στρατού και ένοπλες ομάδες φυλάρχων. Την ίδια μέρα, στις 30 Δεκέμβρη, 44 σουνίτες βουλευτές υπέβαλαν την παραίτηση τους απαιτώντας την αποχώρηση του στρατού από τις πόλεις και την απελευθέρωση του Αχμέντ αλ-Αλουάνι. Στις 31 Δεκέμβρη, ύστερα από συμφωνία με τοπικούς φυλάρχους, ο στρατός αποσύρθηκε από τη Φαλούτζα και το Ραμάντι στα περίχωρα και την ευθύνη ανέλαβε η τοπική αστυνομία με τους τοπικούς φυλάρχους. Ομως την Πρωτοχρονιά του 2014, ισχυρές δυνάμεις μαχητών του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ και του Λεβάντε, γνωστό ως (ISIL), εισέβαλαν στη Φαλούτζα, κατέστρεψαν τα κεντρικά γραφεία της αστυνομίας και το δημαρχείο, κατέλαβαν τα αστυνομικά τμήματα, έδιωξαν τους αστυνομικούς, απελευθέρωσαν τους κρατούμενους από τα κελιά, πήραν τα όπλα που

βρήκαν και ύψωσαν τη μαύρη σημαία στα κυβερνητικά κτίρια. Μετά την εξέλιξη αυτή, ο κυβερνητικός στρατός ενισχύθηκε με τανκς και βαριά όπλα και περικύλωσε τη Φαλούτζα, ενώ ο ιρακινός πρωθυπουργός Νούρι Μαλίκι κάλεσε τους τοπικούς φυλάρχους και τον πληθυσμό να απομακρύνουν τους μαχητές τους ISIL προκειμένου να αποφευχθεί η αιματοχυσία σε περίπτωση επιχείρησης για την ανακατάληψη της πόλης.

Σημειώτεον ότι το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και του Λεβάντε (ISIL) δημιουργήθηκε τον Απρίλιο του 2013, με τη συμμετοχή της Άλ Κάιντα του Ιράκ, βρήκε πρόσφορο έδαφος λόγω της πολιτικής Μαλίκι και αναπτύχθηκε γρήγορα στην επαρχία Ανμπάρ και εξελίχθηκε συμμετέχοντας στον πόλεμο στη Συρία σε έναν από τους ισχυρότερους και πιο αποτελεσματικούς όπλους σχηματισμούς ελέγχοντας σημαντικό τμήμα της βόρειας Συρίας.

Πολλά ρεπορτάζ διεθνών πρακτορείων συμπίπτουν στην εκτίμηση ότι το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού στις σουνιτικές περιοχές έχει στραφεί ενάντια στην κυβερνητική πολιτική στρατώνεις της Εδαφούς για την ανασυγκρότηση και την ισχυροποίηση των ΗΠΑ ζήτησε τη βοήθεια των φυλών προσφέροντάς τους όπλα και χρήματα, η προσπάθειά του να εξασφαλίσει την υποστήριξη τους δεν έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Συν τοις άλλοις, στη Φαλούτζα οι φυλάρχοι προειδοποίησαν το στρατό ότι θα αντιμετωπίσει ανυποχώρητη αντίσταση αν επιχειρήσει να μπει στην πόλη.

Συνεπώς, το πρόβλημα για την κυβέρνηση Μαλίκι δεν είναι μόνο το ISIL και η ανακατάληψη της Φαλούτζα και το Ραμάντι, όπως παρουσιάζεται από την κυβερνητική προπαγάνδα, η οποία συνδέει συστηματικά τις λαϊκές κινητοποιήσεις στις σουνιτικές περιοχές με την Άλ Κάιντα, γιατί τα μέλη της επιλέγονται από τις ίδιες της φυλές, σε αντίθεση με τον κυβερνητικό στρατό που θεωρείται όργανο της κυβερνητικής Μαλίκι και συνεπώς εχθρικός. Σ' αυτή την περίπτωση η ιρακινή κυβέρνηση βγαίνει προσωρινά από τη δύσκολη θέση που βρίσκεται, όχι όμως χωρίς απώλειες και υποχωρήσεις. Με την αποχώρηση του στρατού περιορίζεται ο κυβερνητικός έλεγχος στην επαρχία Ανμπάρ και ενισχύεται ο ρόλος και η εξουσία των ισχυρών τοπικών φυλάρχων. Είναι επίσης βέβαιο ότι θα αναγκαστεί να κάνει κάποιες παραχωρήσεις για να εκτονώσει τη λαϊκή οργή και να αποφύγει τα χειρότερα.

Οσο για το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και του Λεβάντε (ISIL) είναι η πρώτη φορά που κάνει μια τόσο θεματική επιδειξη δύναμης, προκαλώντας ισχυρό πολιτικό πλήγμα στην κυβέρνηση Μαλίκι και στους αμερικανούς πάτρωνές της, που βλέπουν τον εφιάλτη της επαρχίας Ανμπάρ να αναβιώνει. Είναι πολύ δύσκολο για την κυβέρνηση Μαλίκι να επιχειρήσει να ανακαταλάβει τη Φαλούτζα και να καταστεί την εξέγερση στην επαρχία Ανμπάρ με στρατιωτική επέμβαση προκαλώντας εκαπόμβες θυμάτων και διακινδυνεύοντας γενικευμένη αποσταθεροποίηση και χάος στη χώρα. Το πιθανότερο είναι να καταλήξει σε κάποια συμφωνία με τους ισχυρούς τοπικούς φυλάρχους. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές κυκλοφορεί η ειδηση ότι μια τέτοια συμφωνία βρίσκεται στα σκαριά, η οποία, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Αλ Τζαρίφα» (8/01/14) προβλέπει την αποχώρηση του κυβερνητικού στρατού από τα περίχωρα της Φαλούτζα και του Ραμάντι και την απόσυρση του στα δριά της επαρχίας Ανμπάρ. Την ευθύνη για την ασφάλεια και την ανακατάληψη των δύο πόλεων αναλαμβάνουν η τοπική αστυνομία και οι φυλετικές πολιτοφυλακές με τους φυλάρχους. Σημειώτεον ότι με την τοπική αστυνομία δεν υπάρχει πρόβλημα, γιατί τα μέλη της επιλέγονται από τις ίδιες της φυλές, σε αντίθεση με τον κυβερνητικό στρατό που θεωρείται όργανο της κυβερνητικής Μαλίκι και συνεπώς εχθρικός. Με την αποχώρηση του στρατού περιορίζεται ο κυβερνητικός έλεγχος στην επαρχία Ανμπάρ και ενισχύεται ο ρόλος και η εξουσία των ισχυρών τοπικών φυλάρχων. Είναι επίσης βέβαιο ότι θα αναγκαστεί να κάνει κάποιες παραχωρ

Ξινισμένη σούπα σε καινούργιο σερβίτσιο

«Αυτό που κάνει ο υπουργός Κέρι –ας το επαναλάβω μπροστά του– δεν είναι μια ενδιάμεση συμφωνία. Δεν είναι μία μεταβατική περίοδος πέρα από μας. Δουλεύουμε σκληρά για να πετύχουμε μια συμφωνία σε όλα τα κρίσιμα θέματα. Κανένας δεν πρόκειται να ωφεληθεί περισσότερο από την επιτυχία των προσπαθειών του υπουργού Κέρι από τους Παλαιοιστίνους και κανένας δε θα χάσει περισσότερο από μία αποτυχία, από τους Παλαιοιστίνους. Η αποτυχία για εμάς δεν αποτελεί ενδεχόμενο. Κάνουμε πραγματικά ό, τι είναι ανθρωπίνως δυνατό για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία του υπουργού Κέρι. Ελπίζουμε πραγματικά ότι η ισραηλινή πλευρά θα απέχει από οποιεσδήποτε πράξεις που ίσως προκαταλάβουν το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων για το μόνιμο status, δηλαδή εποικιστική δραστηριότητα και κατεδαφίσεις παλαιοιστινιακών σπιτιών» (Δηλώσεις του επικεφαλής της παλαιοιστινιακής αντιπροσωπείας στις «ειρηνευτικές» διαπραγματεύσεις, Σαέμπ Ερεκάτ, μετά τη συνάντησή του με τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών, Τζον Κέρι στη Ραμάλα, 4/1/14).

«Πλέξαμε το εγκάμιο στις αμερικανικές προσπάθειες για την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή των οποίων ηγείται ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Τζον Κέρι και συμφωνήσαμε ότι οι παρούσες διαπραγματεύσεις δίνουν μια μοναδική ευκαιρία για τον τερματισμό της σύγκρουσης μία για πάντων (Κοινή ανακοίνωση υπουργών Εξωτερικών Βρετανίας και Ισραήλ, Χένγκ και Λίμπερμον, μετά τη συνάντησή τους στις 7/1/14).

Πολύ γλείψιμο για το τίποτα ή κάτι μαγειρεύεται πίσω από τις πλάτες του παλαιοιστινιακού λαού; Μάλλον και τα δύο, καθώς η πρόσφατη επίσκεψη (δέκατη μέσα σ' ένα χρόνο!) του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Τζον Κέρι στην περιοχή (Ιερουσαλήμ, Ραμάλα, Ιορδανία και Σαουδική Αραβία) ολοκληρώθηκε τη βδομάδα που μας πέρασε χωρίς να μαθευτούν πολλά για τι μαγειρεύεται. Τα δελτία Τύπου της Παλαιοιστινιακής Αρχής είναι αρκούντως λακωνικά, ενώ ο πρόεδρός της Μαχμούντ Αμπάτς αφνίζεται να αποκαλύψει τις «σκέψεις» του υπεραστλαντικού αφεντικού, με το οποίο συναντήθηκε για 21η φορά στις



ορχές του χρόνου.

Το σύγουρο είναι ότι η εποικιστική δραστηριότητα του Ισραήλ δεν αποτελεί καν προαπαιτούμενο των διαπραγματεύσεων (το δήλωσε ξεκάθαρα ο εκπρόσωπος Τύπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ σε συνέντευξη Τύπου στις 2 Γενάρη), οπότε οι Σιωνιστές χτίζουν αφέρτα χωρίς να τους ενοχλεί κανένες. Μόλις έφυγε ο Κέρι από το Ισραήλ, η κυβέρνηση ανακοίνωσε την τελική της έγκριση για την κατασκευή άλλων 272 διαμερισμάτων σε δύο ισραηλινούς σποτικούς τοπίου της Δυτικής Οχθης!

Την ίδια στιγμή, οι Σιωνιστές συλλαμβάνουν, κάνουν επιθέσεις σε παλαιοιστινιακές περιοχές και γενικά ενεργούν κατά το δοκούν, χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα από διπλωματικής πλευράς. Είναι τόσο καλό το κλίμα γι' αυτούς, που ακόμα και η αμερικανική Wall Street Journal «ανακάλυψε» την περασμένη Τρίτη ένα νέο «απρόσμενο» σύμμαχο του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών. Πρόκειται για τον ισραηλινό ομόλογό του, το γνωστό φασίστα Λίμπερμαν, ο οποίος ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται να αποδεχτεί λύση χωρίς την ενσωμάτωση στο ισραηλινό κράτος των μεγάλων εποικισμών, με ταυτόχρονη παράδοση περιοχών με τους περισσότερους Παλαιοιστίνους του Ισραήλ στο παλαιοιστινιακό κράτος.

Ενα κράτος που οι Σιωνιστές το θελουν, φυσικά, υπό επιτήρηση, χωρίς δικό του στρατό και με διαλυμένη την οποιαδήποτε αντίσταση στο εσωτερικό του. Γ' αυτό και οργανώνουν από τώρα την καταστολή, συλλαμβάνοντας ακόμα και ηγετικά στελέχη της Φατάχ (με την οποία υποτίθεται ότι διαπραγματεύονται), όπως έκαναν την περασμένη Τετάρτη, όταν έκαναν έφοδο στο σπίτι ηγετικού στελέχους της Φατάχ συλλαμβάνοντάς το. Την ίδια στιγμή, ταρεχές ξεσπούσαν στη Χεβρώνα μεταξύ παλαιοιστινιων μαθητών και ισραηλινού στρατού που επιχειρούσε να κατασκευάσει τείχος γύρω από σχολεία για να τα διαχωρίσει από τη λεωφόρο που περνούν οι Έποικοι.

ΥΓ: Μια αικόμα πιο ξινισμένη σούπα ήταν η πρόταση δημιουργίας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», που έκανε η Φατάχ στη Χαμάς, και η έκκληση να οριστούν διπλές εκλογές (προεδρικές και βουλευτικές) εν ευθέτω χρόνω. Εχουμε χάσει πραγματικά το λογαριασμό για το πόσες φορές έχει γίνει αυτό στο παρελθόν. Η τελευταία «επίθεση ενότητας» της Φατάχ περισσότερο «βρομάει» αναζήτηση συνενόχων ενόψει των υποχωρήσεων που είναι διατεθεμένη να κάνει για να πετύχει ο Κέρι, παρά πάθο για την ενότητα του παλαιοιστινιακού λαού προκειμένου ν' αντισταθεί στη σιωνιστική βαρβαρότητα.

Ισραήλ: Χιλιάδες αφρικανοί μετανάστες διαδηλώνουν ενάντια στον κρατικό ρατσισμό

Περισσότεροι από 30.000 αφρικανοί μετανάστες διαδήλωσαν την Κυριακή 5 Γενάρη στην πρωτεύουσα του Ισραήλ Τελ Αβίβ ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές του σιωνιστικού κράτους, τον εγκλεισμό χιλιάδων μεταναστών σε στρατόπεδα συγκεντρωσης, αλλά και ενάντια στο ρατσισμό των Ισραηλινών, που βιώνουν καθημερινά στους χώρους όπου δουλεύουν και ζουν. Ακολούθησαν τη Δευτέρα νέα συγκέντρωση και πορεία έξω από τις ένεσις πρεσβείες στο Τελ Αβίβ, μια ακόμη πορεία την Τρίτη πάλι στο Τελ Αβίβ και μια μεγαλειώδης συγκέντρωση την Τετάρτη 8 Γενάρη έξω από την Ισραηλινή βουλή στην Ιερουσαλήμ, με τη συμμετοχή άνω των 10.000 μεταναστών, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της αστυνομίας. Ήταν η τέταρτη μέρα των κινητοποιήσεων τους και δηλώνουν από-

φασισμένοι να συνεχίσουν.

Το βασικό τους αίτημα είναι να χαρακτηριστούν πρόσφυγες, αφού προέρχονται κυρίως από τις εμπόλεμες ζώνες του Σουδάν και της Ερυθραΐας, και να τους δοθεί άσυλο. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 60.000 μετανάστες που έχουν κάνει αίτηση για άσυλο, από τους οποίους το 95% προέρχεται από το Σουδάν και την Ερυθραΐα.

Με βάση νέο νόμο για τη μετανάστευση που ψηφίστηκε από την ισραηλινή Κνεσέτ στις 10 Δεκέμβρη 2013, οι αρχές μπορούν να φυλακίζουν μέχρι και για ένα χρόνο, χωρίς δίκη, μετανάστες οι οποίοι πέρασαν τα σύνορα παράνομα. Ταυτόχρονα, ο νέος νόμος επιτρέπει τη φυλακιση για απεριόριστο χρονικό διάστημα μεταναστών που έχουν κάνει αίτηση για άσυλο. Οι αιτούντες

άσυλο θα φυλακίζονται στο κέντρο κράτησης Χολότ στην Ερήμο Νεγκέβ. Στην κριτική που δέχονται οι Σιωνιστές υποστηρίζουν ότι το κέντρο κράτησης Χολότ δεν είναι φυλακή αλλά κέντρο διαμονής των αιτούντων άσυλο, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να φεύγουν κατά τη διάρκεια της μέρας και να επιστρέψουν τη νύχτα. Αυτό βέβαια που κρύβουν είναι ότι το κέντρο κράτησης βρίσκεται στη μέση της ερήμου, ενώ η πιο κοντινή κατοικημένη περιοχή είναι η πόλη Μπιρ Σεβά σε απόσταση μιας ώρας, χωρίς συγκοινωνία από και προς τη φυλακή.

Από την ίδρυσή του το 1948, το κράτος του Ισραήλ έχει αναγνωρίσει ως πρόσφυγες και έχει δώσει άσυλο σε μόλις 200 ανθρώπους.

■ Καμπότζη

Τέσσερις εργάτες νεκροί σε διαδηλώσεις

Τέσσερις νεκροί εργάτες και δεκάδες τραυματίες είναι ο αποτομισμός των συγκρούσεων μεταξύ απεργών εργατών και δυνάμεων καταστολής της κυβέρνησης του Χουν Σεν στην πρωτεύουσα της Καμπότζης Πνεγκ την Παρασκευή 3 Γενάρη.

Οι εργάτες στη βιομηχανία ενδυμάτων της χώρας απεργούσαν από τις 24 Δεκέμβρη διεκδικώντας το διπλασιασμό του κατώτερου μισθού από τα 75 στα 160 δολάρια. Η κυβέρνηση, η οποία έχει τη στήριξη των καπιταλιστών της κλωστοϋφαντουργίας, δέχτηκε να ορίσει ως κατώτερο μισθό τα 100 δολάρια για το 2014, πολύ κάτω από την αύξηση που διεκδικούσαν οι απεργοί.

Σύμφωνα με μελέτες ντόπιων και ευρωπαϊκών οργανώσεων εργατικών δικαιωμάτων, παρά το γεγονός ότι λόγω των φτηνών εργατικών χεριών η ανεργία στη χώρα είναι κάτω από 1%, ο εργατικός μισθός είναι ο μισός από τον ελάχιστο που απαιτείται προκειμένου να καλυφθούν οι βασικές ανάγκες τροφής, διαφορής και ένδυσης. Το 20% των εργατών της χώρας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, το οποίο φυσικά ορίζεται το τοπικά και διαφέρει από χώρα σε χώρα. Στη βιομηχανία ενδυμάτων, που αποτελούν το 80% των εξαγωγών της χώρας, δουλεύουν περίπου 600.000 εργάτες σε άλλες συνθήκες, με ανεπαρκή εξαρισμό, κάνοντας ατελεώτες υπερωρίες για να συμπληρώσουν το πεντηρό μεροκέματο. Ο υποστιομός είναι συνηθισμένο φαινόμενο και προκαλεί μαζικές λιποθυμίες στα εργοστάσια. Να σημειωθεί ότι η βιομηχανία ένδυσης της χώρας τροφοδοτεί εταιρίες ρούχων όπως η GAP, η Banana Republic, η Old Navy και άλλες.

Οι άθλιε



ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΦΙΕΣΤΕΣ ΤΩΝ ΔΩΣΙΛΟΓΩΝ

Οι φιέστες της προεδρίας τελείωσαν, τώρα τα κεφάλια μέσα. Τρόπος του λέγειν «μέσα», γιατί ποτέ δεν βγήκαν έξω. Οι φιέστες ήταν απλώς ένα θέαμα ευρωγκλαμουριάς, που σερβιρίστηκε στον ελληνικό λαό μέσω των τηλεοπτικών διαύλων. Μετά τον «άρτον» που λείπει, και τα θεάματα σερβίρονται πλέον με τη μεσολάβηση της TV, γιατί η άμεση συμμετοχή του λαού εγκυμονεί κινδύνους. Γί' αυτό, άλλωστε απαγορεύτηκαν οι συγκεντρώσεις από την Ομόνοια και πάνω.

Οι Κομισάριοι, ο Μπαρόζο, ο Ρομπάι έδωσαν την καθιερωμένη παράσταση που δίνουν δυο φορές το χρόνο σε κάποια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, χλαπάκιασαν τα εικλεκτά εδέσματα, έβγαλαν τους «δεκάρικους» που προβλέπονται σ' αυτές τις περιπτώσεις και αναχώρησαν για την έδρα τους. Αλλωστε, με τη φιέστα της ανάληψης της ελληνικής προεδρίας ουδείς άλλος πλην του ελληνικού πολιτικού και μιντιακού συστήματος ασχολήθηκε.

Υποστήκαμε και μια ακόμη γερή δόση πολιτικάντικης αντίπαράθεσης ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ για το... μείζον ζότημα της μη παρουσίας του Τσίπρα στη φιέστα του Μεγάρου, καταλάβαμε τους λόγους της απουσίας του Κουβέλη, που έκανε την καρδιά του πέτρα (φουλ «ευρωπαϊστής» γαρ) και κλείστηκε στο γραφείο του (γιατί δε θέλει με τίποτα να ξαναβρεθεί στο ίδιο κάδρο με τους Σαμαρά και Βενιζέλο) και επιστρέψαμε στη σκληρή πραγματικότητα.

Μια πραγματικότητα η οποία δεν κάμπτεται με τίποτα από τις υποσχέσεις που μοιράζονται αφειδώς στις ομιλίες των εγχώριων και των ευρωπαίων διαχειριστών. Και δεν πρόκειται να καμφθεί ούτε από μια ενδεχόμενη κυβερνητική εναλλαγή, που θα παραδώσει στον SYRIZA τα πνίγη της διαχείρισης.

Δεν κάμπτεται ούτε πρόκειται να καμφθεί αυτή
η πραγματικότητα, γιατί δεν την καθορίζουν οι
πολιτικές βουλήσεις των κυβερνήσεων, αλλά οι
αδήριτες ανάγκες της διαχείρισης μιας βαθιάς
καπιταλιστικής κρίσης σε μια εξαρτημένη
καπιταλιστική χώρα όπως η Ελλάδα. Επειδή εκείνο
που αντιπαρατίθεται είναι διαχειριστικές
πολιτικές, διανθισμένες με μπόλικη δημαγωγία και
καλλιέργεια φρούδων ελπίδων, η πραγματικότητα
μιας μακρόχρονης δουλείας του ελληνικού λαού,
η πραγματικότητα της «κινεζοποίησης» δεν
πρόκειται ν' αλλάξει. Κάποιες μικροαλλαγές
μπορεί να υπάρξουν, όμως αυτές δεν πρόκειται να
άφουν το καθεστώς της κινεζοποίησης.

Δύο είναι, κατά συνέπεια, οι στρατηγικές που υπάρχουν: διαχείριση του καπιταλισμού και της κινεζοποίησης ή επανάσταση για την ανατροπή και την εξαφάνισή τους; Η συγκέντρωση των δυνάμεων της επαναστατικής ανατροπής είναι σήμερα η μόνη ρεαλιστική πολιτική πρόταση. Κι αυτή η συγκέντρωση, αργή και βασανιστική σήμερα, ορμητική στο μέλλον, περνά μέσα από την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης.



■ Κουτοπονηριές

«Πρόκειται για χρέωση 1 ευρώ ανά συνταγή, και όχι ανά φάρμακο», δήλωσε κουτοπόνηρα ο ειδικευμένος στις πιωλήσεις σαββούρας τηλεπιλασίε. Μόνο που το 1 ευρώ για πολλούς ασθενείς δα γίνεται και 2 και 3, μπορεί και παραπάνω ευρώ. Το 1 ευρώ δα πληρώνουν μόνον όσοι δα προσκομίζουν μια συνταγή με τρία το πολύ φάρμακα, γιατί μέχρι τόσα επιτρέπεται να γράφονται σε μία συνταγή. Και μόνο αν τα φάρμακα ανήκουν στο ίδιο δεραπευτικό πρωτόκολλο. Αν τα φάρμακα είναι περισσότερα από τρία ή αν ανήκουν σε διαφορετικά δεραπευτικά πρωτόκολλα, ο γιατρός πρέπει να γράφει περισσότερες συνταγές, οπότε το 1 ευρώ δα πολλαπλασιάζεται. Για παράδειγμα, αν ένας πάσχει από τρία νοσήματα (π.χ. σακχαρώδη διαβήτη, υπέρταση και υπερλιπιδαιμία) και χρειάζεται ένα φάρμακο για κάθε νόσημα, δα πηγαίνει στο φαρμακείο με τρεις συνταγές και δα σκάει τρία ευρώπουλα τη φορά. Αυτά τα αποκάλυψε ο ΙΣΑ, αλλά ο Μπουμπούκος έκανε

έχουν δώσει στο ελληνικό κράτος. Αρα, τυχόν δανεισμός από τις «αγορές» δα γίνεται για να αποπληρώνονται τα υπάρχοντα δάνεια και δα γίνεται με τρόπο που ο συνολικός δανεισμός να είναι «βιώσιμος», δηλαδή να μπορεί να το ελληνικό κράτος να τον εξυπηρετεί. Προϋπόθεση για όλη αυτή τη λειτουργία (παλαιός δανεισμός – αποπληρωμή τοκοχρεούλουσίων – νέος δανεισμός) είναι η σκληρή δημοσιονομική λιτότητα.

Αλλο η προπαγάνδα και άλλο η πραγματικότητα, όπως βλέπετε.

■ Το νέο φετιχ

Η Pimco και η JP Morgan αποκλείουν την έξοδο του ελληνικού κράτους για δανεισμό στις «αγορές» το 2014, ο Στουρνάρας επιμένει πως αυτό θα γίνεται το δεύτερο εξάμηνο. Ποιος έχει δίκιο; Και τα δύο μέρη! Οι διεθνείς χρηματιστικοί οίκοι κρίνουν με ψυχρά οικονομικά κιτήρια, γι' αυτό και αποκλείουν νέο δανεισμό μιας χώρας ακόμη υπερχρεωμένης, η οποία βρίσκεται υπό τον έλεγχο των δανειστών της. Ο Στουρνάρας μιλάει πολιτικά. Η «έξοδος στις αγορές» αποτελεί στοιχείο της προπαγάνδας της συγκυβέρνησης και δια προσπαθήσει να δανειστεί ένα μικρό ποσό, για λόγους καδαρά προπαγανδιστικούς. Κατάφεραν, βλέπετε, να καταστήσουν το δανεισμό από τις «αγορές» ένα είδος φετίχ.

Για ποιο λόγο θα δανειστεί η οποία ελληνική κυβέρνηση; Για να κάνει αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική ή για να μπορεί να αποπληρώσει τα δάνεια που ήδη τη βαραίνουν; Για το δεύτερο, φυσικά. Η στενή επιτρόπηση δα συνεχιστεί [με ή χωρίς τρόικα, με ή χωρίς Μνημόνιο], διότι αυτό απαιτεί το Κοινοτικό Δίκαιο. Οι χώρες της Ευρωζώνης δα πρέπει να εισπράτουν κανονικά τα τοκοχρεούλσια για τα δάνεια που

Πάντα συνεπής στην παλαιοιστική υπόδεση ο Κάρλος Λατούφ, εγκαινίασε το 2014 σκιτσάροντας γι' αυτή.

βασι Δημάρχου στο Βόλο στις 06-07 Νοεμβρίου 2013: - Χιλιομετρική αποζημίωση [Θεσ/νίκη-Βόλος-Θεσ/νίκη]_ $(207\chi\mu\chi 2= 414 \chi\mu\chi X 0,15$ ευρώ ανά χλμ 62,10 ευρώ - Διόδια [Θεσ/νίκη – Βόλος – Θεσ/νίκη] 23,40 ευρώ. - Ημερήσια εκτός έδρας αποζημίωση [29,35 +29, 35] X 1/3=9,78 ευρώ 39,13 ευρώ. ΣΥΝΟΛΟ: 124,63 ευρώ».

Ούτε σεντ δε χαρίζουν στο δημόσιο οι καπιταλιστές που κατέχουν κρατικά αξιώματα. Αυτό τους έχει διδάξει η δραστηριότητά τους ως καπιταλιστές. Νομίμως τα παιάνουν, βέβαια, αλλά να μην το παίζουν και άρχοντες.

■ <<Συμπτώσεις>>

Πολλές συμπτώσεις στην υπόθεση της ει-
σπρακτικής εταιρίας γίγας (με 500 εργα-
ζόμενους) των ιιών Σιούφα. Το ΣΔΟΕ απο-
φάσισε να κάνει έλεγχο. Κατά... διαβολική
σύμπτωση, η σχετική απόφαση πάρθηκε

στις 10 Δεκέμβρη, μέρα που ομάδα αναρχικών επιτέθηκε και προκάλεσε ζημιές στα γραφεία της εταιρίας. Δεν πήγαν, όμως, αμέσως οι ελεγκτές του ΣΔΟΕ για έλεγχο, αλλά άφησαν καναδύ ύδομάδες στην εταιρία, για να προλάβει να ταχτοποιήσει τις «εκκρεμότητές» της. Ετσι, οι ελεγκτές βρήκαν μόνο τυπικές μικροπαραβάσεις, τέτοιες που έχει κάθε μεγάλη εταιρία.

Η άλλη... διαβολική σύμπτωση είναι πως οι υιοί Σιούφα ζεκίνησαν τη συγκεκριμένη εταιρία την εποχή που ο πατέρας τους ήταν υπουργός Ανάπτυξης, έχοντας στην αρ-

■ *Kai xwri's tnu trojka*

Ολοένα και περισσότερο ακούγεται στη χώρα μας η φιλολογία περί τερματισμού της επιτήρησης από την τρόικα. Η κυβέρνηση, βέβαια, είναι προσεκτική, γιατί δεν ξέρει τι δ' αποφασίσει τελικά το διευδυντήριο των Βρυξελλών, κατ' επιταγήν του γερμανογαλλικού άξονα, όμως, δεν είναι λίγοι οι αξιωματούχοι ευρωπαϊκών ιμπριαλιστικών χωρών που υποστηρίζουν ότι το σύστημα επιτήρησης μέσω τρόικας πρέπει να καταργηθεί. Παράδειγμα ο Πέτερ Μπόφινγκερ, μέλος της Επιτροπής Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων της γερμανικής κυβέρνησης, ο οποίος προτείνει ένα πιο ασφιχτό μηχανισμό ελέγχου: «Η τρόικα, η Κομισιόν και τα Βοηθητικά τους όργανα, όπως το ESM, πρέπει να αντικατασταθούν από έναν **ευρωπαϊκό υπουργό Οικονομικών**, ο οποίος δα αναλάβει τη λύση των τρεχόντων προβλημάτων και δα λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Η λογοδοσία στο ευρωκοινοβούλιο είναι, βέβαια, ένας φερετζές. Ο ευρωπαίος υπουργός Οικονομικών [με τους μηχανισμούς ελέγχου που δα διαθέτει] δια είναι ένας οικονομικός δικτάτορας, που δια λογοδοτεί πρωτίστως στο Βερολίνο.

μοδιότητά του και τη γενική γραμματεία Καταναλωτή, που αφορά και τις σχέσεις των τραπεζών με τους πελάτες τους. Μέσα σε λίγα χρόνια, η συγκεκριμένη εταιρία έγινε γίγαντας, φτάνοντας στο σημείο να χειρίζεται το 90% των «κόκκινων» δανείων.

■ Ηξερε τι έγραφε

Αλιεύσαμε από το διαδίκτυο απόσπασμα από βιβλίο των Ευκλείδη Τσακαλώτου και Χρήστου Λάσκου, με τίτλο «Χωρίς Επιστροφή - Από τον Κέντρο στη Θάτσερ: Καπιταλιστικές Κρίσεις, Κοινωνικές Ανάγκες, Σοσιαλισμός», που εκδόθηκε το 2011. Ενόψει και των μεγάλων «επενδύσεων» των κυρίων Τσακαλώτου και Σταδάκη σε «προϊόντα» μεγάλων οίκων του χρηματιστικού κεφάλαιου, που ρουφάνε με το μπούρι το αίμα των λαών, συμπεραίνουμε ότι ο πρώτος εκ των οικονομολόγων του ΣΥΡΙΖΑ ήξερε πολύ καλά όταν έγραφε στο βιβλίο του τα εξής:

«Η δυνατότητα για απεριόριστο πλουτισμό νομιμοποιείται στον καπιταλισμό, πράγμα που δεν ίσχυε σε κανέναν προηγούμενο τρόπο παραγωγής [...] Άλλα σε μια κοινωνία με καπιταλιστικό ήδος, στην οποία κυριαρχεί η ιδιοτέλεια, οι νομοδέτες και οι εμπνευστές των δεσμών είναι αναγκασμένοι να λάβουν υπόψη τους ότι όλα τα άτομα δια τείνουν να αντιμετωπίσουν αυτά τα όρια με κυνισμό και πονηριά [...] Η περιβόλητη φράση του Γιώργου Βουλγαράκη "ό, τι είναι νόμιμο, είναι και ηδικό" ταιριάζει απολύτως με το ήδος της εποχής παρά τις μάλλον υποκριτικές αντιδράσεις που προκάλεσε. Βεβαίως [...] δεν έχουν όλα τα άτομα ή όλες οι κοινωνικές ομάδες τις ίδιες δυνατότητες και τους ίδιους πόρους για να αμφισβήτησουν τα όρια και τους περιορισμούς με επιτυχία - για παράδειγμα, δεν μπορούμε όλοι κι όλες να εκμεταλλευτούμε τους καλύτερους δικηγόρους και τους πιο "δημιουργικούς" λογιστές».

■ Επανάσταση δι' εκπλογών!

«Το 2014 μπορεί να γίνει ένα βήμα μπροστά, να γιγαντωθεί μια δυναμική -πραγματική, όχι στα λόγια- εργατική λαϊκή αντιπολίτευση», γράφει ο γ.γ. του Περισσού Δ. Κουτσούμπας σε αφίση ρωμαίου με δηλώσεις των πολιτικών αρχηγών, που δημοσίευσαν τα «Νέα» στο φύλλο τους στις 3-5 Γενάρη. Και για να μη δημιουργηθεί καμιά παρεξήγηση για το τι εννοούν στον Περισσό όταν μιλούν για «πραγματική, όχι στα λόγια, εργατική λαϊκή αντιπολίτευση», σπεύδει να συμπληρώσει: «εγγύηση ανατρεπτική με ισχυρό το ΚΚΕ παντού, στη Βουλή, την Ευρωβουλή, την τοπική και περιφερειακή διοίκηση, το κίνημα, τους χώρους δουλειάς, τις λαϊκές γειτονιές και την ύπαιθρο». Ζητοφόρους ψάχνουν οι άνθρωποι, όχι επαναστάτες. Άλλωστε, το έχει πει η προκάτοχος του Α.Π. Παπαρήγα: «στη λαϊκή επανάσταση δε δα σπάσει ούτε ένα τζάμι».

■ Κοινωνική θράτα του Σιλωάμ

Λάθρος επιτέθηκε κατά του ΠΑΣΟΚ ο ΣΥΡΙΖΑ απ' αφορμή την υπόδεση Κάντα και τις αποκαλύψεις στο διαρκές σκάνδαλο των εξοπλιστικών. «Άυτοί που προβάλλονται τώρα ως οι αρχάγγελοι της μεταρρύμασης και της εξυγίανσης, στην πραγματικότητα υπήρχαν αρχάγγελοι της διαπλοκής σε ένα σάπιο σύστημα που πρέπει να καταρρεύσει μαζί με τους εκπροσώπους του», τόνισε σε ανακοίνωσή του. Τον Σημήτη να δώσει εξηγήσεις κάλεσε ο Παπαδημούλης, γιατί το «πάρτι» στο υπουργείο Εθνικής Αμυνας έγινε επί των ημερών του.

Σωστά όλ' αυτά, δεν αντιλέγουμε, αλλά οι πρώην Πασόκοι που μεταπήδησαν στον ΣΥΡΙΖΑ (ο Κοτσακάς, ας πούμε, ο στενότερος πολιτικός φίλος του Τσοχατζόπουλου) δεν οφείλουν εξηγήσεις; Ή αυτοί εξαγνίστηκαν από τη στιγμή που μπήκαν στη σύγχρονη κολυμβήθρα του Σιλωάμ;

ΥΓ: Αλήδεια, η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ που επί χρόνια είχε στις τάξεις της τον μπίζνεσμαν Ρίζο Ρίζο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν οφείλει εξηγήσεις; Ή θα μας πουν ότι δεν ήξεραν; Με την ίδια λογική, το ίδιο μπορούν να ισχυριστούν και όσοι Πασόκοι δεν πιάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη.

■ Το σταυρουλάκι

Τι τις ήδελε τις μακρόσυρτες δηλώσεις ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Βαγγέλης Διαμαντόπουλος, που τον περίλαβαν οι δεσποτάδες, επειδή ντύθηκε παπάς στο παραδοσιακό καρναβάλι του Αργιους Ορεστικού; Με μια πρόταση μέσα στην πρώτη δήλωσή του τα είπε όλα: «Κάποιοι από τους ιεράρχες της εκκλησίας έχουν μπερδέψει τον Σταυρό της Ορθοδοξίας με τον σταυρό των εκλογών και το ποιμνιό τους με το εκλογικό σώμα». Για το σταυρουλάκι στο ψηφοδέλτιο γίνονται όλα, για το σταυρουλάκι ντύθηκε παπάς και ο γραφικός Βαγγέλης, χωρίς να λογαριάσει ότι για το δεσποταριάτο είναι άλλο να ντύνεται παπακαρνάβαλος ένας απλός πολίτης και άλλο ένας βουλευτής. Μένει να δούμε ποιος δα νικήσει στη σταυρομαχία των επόμενων εκλογών, ο Βαγγέλης ή οι δεσποτάδες. Γιατί οι δεσποτάδες είναι πονηροί. Δε δα λένε «μην ψηφίσετε ΣΥΡΙΖΑ», αλλά «ψηφίστε ό, τι δέλετε, όμως σταυρό στον Διαμαντόπουλο μην βάλετε».

«Στη μεταπολιτευτική Ελλάδα, το όνειρο σχεδόν κάθε οικογένειας ήταν η εισαγωγή των παιδιών της στο Πλανεπιστήμιο, και πολλές φορές, η μετέπειτα πρόσληψη στο δημόσιο τομέα (...) Δεν μπορούμε, όμως, να συνεχίσουμε να "παράγουμε" ανέργους πτυχιούχους, τη στιγμή που επαγγελματικοί κλάδοι ζητούν σήμερα επιτακτικά ανθρώπινο δυναμικό ή αναμένεται να ζητήσουν στα επόμενα χρόνια, στα χρόνια της ανάκαμψης».

Αυτά έγραψε, με περισσότερο θράσος, ο υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος, σε άρθρο του με τον βαρύδουσιο τίτλο «Το μεγάλο στοίχημα της εκπαίδευσης» («Τα Νέα», 21.12.2013, οι εμφάσεις δικές μας). Γ' αυτό και, κατά τον υπουργό, «το νέο ΕΠΑ.Λ. καλείται να αποτελέσει μια εναλλακτική εκπαίδευση διαδρομή του δεύτερου κύκλου της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για όσους μαθητές επιθυμούν ένα διαφορετικό τύπο σχολείου, στο οποίο θα μπορούν να αναπτύξουν τις ιδιαίτερες κλίσεις και δεξιότητές τους».

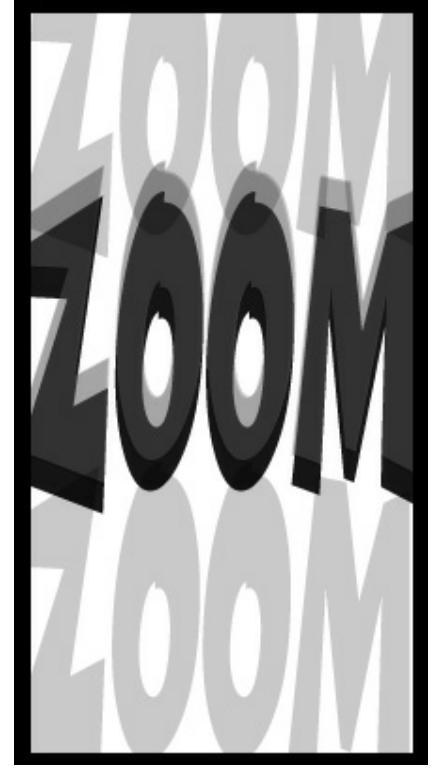
στους προθαλάμους των γραφείων προσωπικού τους.

Η αστική εξουσία βλέπει την κρίση, την επέλαση της φτώχειας και την ανεργία των νέων ως ευκαιρία για να κάμψει την τάση της εργαζόμενης κοινωνίας ν' αναζητά τριτοβάθμια εκπαίδευση για τα παιδιά της. Περί αυτού και μόνο προκειται. Οι ταξιδιοί φραγμοί στη μόρφωση, που άλλοτε κρύβονταν πίσω από τη γενική διεύρυνση του αριθμού των εισαγόμενων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και την φραινομενική «ισότητα ευκαιριών», σήμερα γίνονται ολοφάνεροι. Πάντοτε τα παιδιά της μπουρζουαζίας είχαν άλλες ευκαιρίες σε σχέση με τα παιδιά της εργατικής τάξης και της φτώχης αγροτιάς. Πάντοτε βλέπαμε τα παιδιά της μπουρζουαζίας να φοιτούν σε ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια, δεν τα βλέπαμε να φοιτούν σε ΤΕΛ, ΤΕΣ, ΙΕΚ και όποια άλλα μορφώματα τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης δημιουργούνταν κατά καιρούς. Αντίθετα, παρά τη συνεχή διεύρυνση του αριθμού των εισαγόμενων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, ένα σημαντικό κομμάτι

νου αιώνα οι αστοί πολιτικοί τους μορφωμένους νέους. Ο ανειδίκευτος ή μισοειδικευμένος εργάτης αποτελεί καλύτερη «πρώτη ύλη» για ένα «κινεζοποιημένο» εργασιακό καθεστώς, εν αντιθέση με τον μορφωμένο ή καλά καταρτισμένο εργάτη, ο οποίος έχει την τάση να εγείρει διεκδικήσεις.

Υπό το φως αυτών των εξελίξεων μπορεί κανείς ν' αντιληφθεί πόση αξία έχουν τα περί «κοινωνίας της γνώσης» και «κοινωνίας της πληροφορίας» που ακούγονταν τα προηγούμενα χρόνια, όταν επιδιώκονταν ανατροπές στο σύστημα πρόσβασης στις ανώτερες βαθμίδες της εκπαίδευσης, οι οποίες αποτύγχαναν. Τότε υποτίθεται ότι έπρεπε να γίνει αναπροσανατολισμός στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, ώστε να παράγονται νέοι με μόρφωση και ειδίκευση στις νέες τεχνολο-

Κινεζοποίηση και εκπαίδευση



Ποιοι είναι οι επαγγελματικοί κλάδοι που «ζητούν σήμερα επιτακτικά ανθρώπινο δυναμικό» και δεν βρίσκουν, διότι «πήξαμε» στους πτυχιούχους; Και μόνο αυτό το ολοφάνερο φεύδος αρκεί για να μας οδηγήσει στη διερεύνηση των πραγματικών λόγων που κατευθύνουν τα βήματα του σημερινού υπουργού Παιδείας, όπως και των προκατόχων του. Στόχος τους είναι να «νικήσουν» την ιστορικά διαμορφωμένη τάξη της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας να στελνει τα παιδιά της στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τάση η οποία -όπως κατ' επανάληψη έχει τονιστεί από τις στήλες της «Κόντρας» - μπορεί μεν να δημιουργείται από τον πόθο για καλύτερη επαγγελματική αποκατάσταση των παιδιών, όμως είναι προδευτική, διότι έρχεται να υπηρετήσει, έστω και ασύνειδα, το στόχο της μόρφωσης για όλο το λαό, οξύνοντας την αντίθεση ανάμεσα στις εργαζόμενες μάζες και την αντικάμψη των ίσων ευκαιριών. Πλέον, όμως, τα πρόγματα αλλάζουν γιατί σημικύνονται οι δυνατότητες και τα υπότιμα των παιδιών των εργαζόμενων τάξεων να περάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σχηματίζουμε την φεδαίσθηση των ίσων ευκαιριών.

Πλέον, όμως, τα πρόγματα αλλάζουν γιατί σημικύνονται οι δυνατότητες και τα υπότιμα των παιδιών των

Μέλλον βαθύτερης αποικιοποίησης

Είναι λογικό, καθώς μπαίνουμε στην τελική ευθεία για τις ευρωεκλογές του Μάιη, να φουντώνουν σε όλη την ΕΕ οι συζητήσεις για το «μέλλον της Ευρώπης». Τα κυρίαρχα πολιτικά ρεύματα πάντοτε διασταύρωναν τα ξέφρη τους στο «օραματικό» επίπεδο, αφού σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής οι διαφορές τους έχουν εξανεμιστεί εδώ και πολύ καιρό. Οι φετινές ευρωεκλογές έχουν επιπλέον την ιδιαιτερότητα ότι είναι οι πρώτες που διεξάγονται μετά την έκρηξη της καπιταλιστικής κρίσης, η οποία έπληξε βαρύτατα την ΕΕ και έχει οδηγήσει στα γνωστά κύματα σκληρής λιτότητας και αντεργατικών ανατροπών, όχι μόνο στον λεγόμενο ευρωπαϊκό Νότο, αλλά και στον ιμπριαλιστικό Βορρά.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να σημειώσουμε την ξεχωριστή σημασία που έχουν για την αστική εξουσία στη χώρα μας αυτές οι ευρωεκλογές. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε, όμως, είναι πως αυτή η σημασία αφορά μόνο τον κομματικό ανταγωνισμό για την κατάκτηση της διαχείρισης της αστικής εξουσίας και όχι για την

ένταξη της Ελλάδας στην ΕΕ, αφού ουδείς από τους βασικούς πρόσωπους του αστικού πολιτικού συστήματος διατυπώνει αίτημα εξόδου. Επειδή, όμως, οι ευρωεκλογές θα επηρέασουν τον γενικότερο κομματικό συσχετισμό, η σχετική συζήτηση που αναπτύσσεται στις άλλες χώρες της ΕΕ μεταφέρεται και στα «καθ' ημάς», διανθισμένη με τις ελληνικές ιδιαιτερότητες.

Η συζήτηση περιστρέφεται γύρω από δύο άξονες. Πρώτο, γύρω από μια κατασκευασμένη απειλή «εξόδου από το ευρώ», την οποία φορτώνουν (για ευνόητους λόγους) στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεύτερο, γύρω από την καλλιέργεια μιας ψευτικής αισιοδοξίας. Οπως λένε, τα δύσκολα πέρασαν και οι θυσίες του ελληνικού λαού θα πάσουν τόπο, ενώ και στην ίδια την ΕΕ τα πράγματα βαίνουν προς το καλύτερο, καθώς γίνονται βήματα εμβάθυνσης του ομοσπονδιακού της χαρακτήρα, με κορυφαίο της αποφάσεις της τελευταίας συνόδου κορυφής για την τραπεζική ένωση.

Σε ένα μεγάλο αφιέρωμα που ετοίμασε το «Βήμα» (5.1.2014), με τίτλο «Πού πάει

η Ευρώπη, πού πάει η Ελλάδα;», επιστρέψαμε εκπρόσωποι όλων των αστικών τάσεων, από τον Σημίτη μέχρι τον Σταθάκη του ΣΥΡΙΖΑ και από τον Πέτερ Μπόφινγκερ (της επιτροπής «σοφών» της γερμανικής κυβέρνησης) μέχρι τον γερμανό σοσιαλδημοκράτη κονινοιλόγο Ούλριχ Μπέκ.

Στις αποφέυκτες του Σταθάκη θ' αναφερθούμε σε κάποιο από τα επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας, διότι είναι προγματικά αποκαλυπτικές της διαχειριστικής λογικής του ΣΥΡΙΖΑ. Οι αποφέυκτες των Προβόπουλου και Κωστόπουλου, δυο διακεριμένων τραπεζιτών, δεν προσφέρονται για ανάλυση, διότι και οι δύο βρίσκονται σε διατεταγμένη (προπαγανδιστική) υπηρεσία. Κλήθηκαν να καλλιεργήσουν ψευτική αισιοδοξία, στηρίζοντας έτοι την ετοιμόρροπη κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. «Το 2014 θα είναι μια καλή χρονιά και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη», είναι τα λόγια με τα οποία ξεκινά το άρθρο του ο Κωστόπουλος, που κλείνει με ένα σαλπιγμα στήριξης της συγκυβέρνησης: «Η διαφύλαξη συνθηκών πολιτικής στην πραγματικότητα

είναι εκ των ων ουκάνεν για να μπορέσουμε να δρέψουμε τους καρπούς των προσπαθειών και των θυσιών των Ελλήνων (...) Είναι λοιπόν αναγκαίο η πολιτική αντιπαράθεση να επικεντρώνεται στο πώς θα χτίσουμε και θα εξασφαλίσουμε την πρόσδοτο και την ανάπτυξη της χώρας από εδώ και πέρα».

Ο Προβόπουλος, πέραν της γενικής αισιοδοξής προπογάνδας, εμφανίζεται υπεραισιόδοξος και για την τραπεζική ένωση, η οποία «θα συμβάλει στο οπάσιμο του φαύλου κύκλου μεταξύ δημοσιονομικών και τραπεζικών κρίσεων». Οπως επισημαίνει, «ο φαύλος αυτός κύκλος επέτεινε τα προβλήματα στην Ευρώπη, καθώς η στήριξη των αδύναμων τραπεζών από τις εθνικές αρχές τροφοδοτούσε την κρίση δημόσιου χρέους». Πρόκειται για μπούρδα ολκής που μόνο ένας ανυπόληπτος τεχνοκράτης σαν τον Προβόπουλο θα μπορούσε να υποστηρίξει. Τα κεφάλαια που θα συγκεντρώθουν, σε βάθος δεκαετίας, για τη στήριξη των τραπεζών που αντιμετωπίζουν προβλήματα ανέρχονται στο γελού ποσό των 55 δισ. ευρώ για όλη την

ΕΕ. Αν αναλογιστούμε ότι για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών (μετά το PSI), που δεν είναι παρά μια κουτσουλιά στον ευρωπαϊκό τραπεζικό χάρτη, μπορούμε να φανταστούμε τι αντιπροσωπεύουν τα 55 δισ. για όλες τις χώρες της ΕΕ.

Είναι αποφασισμένο πλέον πως εκείνο που θα εφαρμόζεται θα είναι το μοντέλο της Κύπρου. Οταν το πρωτοανέφερε ο Ντεισελμπόλιούμ ζεστικώθηκε σάλος και αναγκάστηκε να κάνει διορθωτική δήλωση, πλέον όμως αυτό έχει επικυρωθεί και δύο το έχουν καταπίει. Τα 55 δισ. είναι ένα προσχηματικό ποσό, για να μπορέσει να αποφασιστεί η περιβόητη τραπεζική ένωση, η οποία δε θα είναι μια διαδικασία αλληλεγγύης προς τις χώρες που αντιμετωπίζουν τραπεζική κρίση, αλλά μια διαδικασία εμβάθυνσης της αποκιοποίησης αυτών των χωρών, όχι πλέον απλώς με τον έλεγχο του τραπεζικού τους συστήματος, αλλά με την εξαγορά του από τα τραπεζικά μοντέλα των ιμπεριαλιστών.

Ο πρόεδρος της EKT Μάριο Ντράγκι, πιστός στην παρά-

δοση του ιησουϊτικού καθολικισμού, βαφτίζει το κρέας ψάρι και αποφαίνεται πως οι αντιλήψεις περί εθνικής κυριαρχίας που επικρατούσαν στο παρελθόν είναι παρωχημένες. «Υπάρχει και άλλη απόψη περί κυριαρχίας που ορίζεται σε σχέση με την αποτελεσματικότητα – δηλαδή της κυριαρχίας ως ικανότητας παροχής, με τρόπο πρακτικό, των ουσιώδων υπηρεσιών που ο λαός περιμένει από την κυβέρνηση!» Με κυνικότητα σημειώνει ότι «ο ορισμός της κυριαρχίας με βάση τα (εθνικά) δικαιώματα είναι αναγκαστικά μηδενικού αθροίσματος: κάποιος πρέπει να τη χάσει για να την κερδίσει κάποιος άλλος. Ωστόσο, ο ορισμός της κυριαρχίας με βάση την αποτελεσματικότητα μπορεί να είναι θετικού αθροίσματος καθώς τοποθετεί στο επίκεντρο τις ανάγκες των πολιτών. Μ' άλλα λόγια, καλεί σε υποταγή στο ιμπεριαλιστικό imperium της Ευρωζώνης, με τη Γερμανία στην κορυφή, φυσικά, προκειμένου οι «πολίτες» (οι εργαζόμενοι) να έχουν ένα πιάτο φαΐ, εργαζόμενοι σε καθεστώς κινεζοποίησης. Ο πρόεδρος της EKT Μάριο Ντράγκι, πιστός στην παρά-

κανίς ότι είναι ταυτόσημες στη φιλοσοφία, αφού καθιερώνουν ποσοτικά κριτήρια, ενώ διαφοροποιούνται μόνο στο ύψος των ποσοστών. Αυτά βέβαια τα είχαμε υπόψη μας και δεν χρειαζόμαστε... μαθήματα από υπηρεσιακούς παράγοντες που έθεσαν σκοπό της ζωής τους να βοηθήσουν να περάσει ο στόχος της πολιτικής γηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, που δεν είναι άλλος από το ξεπάτωμα του δασικού πλούτου της χώρας.

Ευνόητο είναι πως δεν νοείται εφαρμογή της απόφασης του ΣτΕ, αν δεν συνοδεύεται από την κατάργηση της απόφασης Μωράϊτη: «Για την αναγκαία αντιμετώπιση και εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων και ειδικότερα των όρων "αναγκαία επιφύλαξη εδάφους" και "οραιά δασική βλάσπετη" παρέχονται οι κάτωθι οδηγίες:

1. Αναγκαία επιφύλαξη εδάφους

Ως «αναγκαία επιφύλαξη των εδάφων» για την ύπαρξη δάσους ή δασικής έκτασης στη συνέχεια, με την προσθήκη διατάξεων που προστέθηκαν ως ερμηνευτική δήλωση των όρων «αναγκαία επιφύλαξη εδάφους» και «οραιά δασική βλάσπετη» παρέχονται οι κάτωθι οδηγίες:

2. Αναγκαία δασική βλάσπετη

...Συνεπάσιας με βαθμό συγκόμωσης κάτω των 15% χαρακτηρίζονται χορτολιβαδικές των παρ.6β ή 6γ άρθρου 3 v. 998/79, από 15% έως 25% (15% <E<25%) χαρακτηρίζονται δασικές της παρ. 2 του άρθρου 3 v. 998/79 και οι με βαθμό συγκόμωσης άνω του 25% χαρακτηρίζονται δάση της παραγράφου 1 του άρθρου 3 v. 998/79.

Παρακαλούμε για την ποστή εφαρμογή της παρούσας» (η έμφαση δική μας).

Κάνοντας μια συγκριτική μελέτη της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, όπως αυτή εισήχθη με το άρθρο 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, με τις διατάξεις της απόφασης του Αθ. Μωράϊτη για την «αναγκαία επιφύλαξη εδάφους» και την «οραιά δασική βλάσπετη», διαπιστώνει

Υπάρχει και συνέχεια, όμως. Στο νομοσχέδιο για την καδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας εισήχθη η παραγράφος 5α, με την οποία εισάγεται το ποσοτικό κριτήριο 15% στη συγκόμωση, προκειμένου μια έκταση δασική να χαρακτηρίστει ως «δημόσια γαία». Η εισαγωγή αυτής της παραγράφου αντιστρατεύεται ευθέως την απόφαση 32 του ΣτΕ και κατά συνέπεια πρέπει να απολειφθεί.

Υπάρχει, όμως, και το σημαντικό ζήτημα των φρυγάνων. Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη διαμόρφωση

■ Ενα χρόνο μετά, δεν έχει εφαρμοστεί η απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ

Επιμένουν οι πολιτικοί προστάτες των δασοφάγων

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τις

αν και σοσιαλδημοκράτης δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμμετέχει στο συμβούλιο των «πεντέ σοφών» που συμβούλευε την προηγούμενη κυβέρνηση Μέρκελ και θα συνεχίσει και με τη νέα κυβέρνηση, δεν έχει κανένα πρόβλημα να χαρακτηρίσει (εμμέσως) μπούρδες αυτά που λένε οι Προβόπουλοι για την τραπεζική ένωση: «Στη σημερινή μορφή της η Τραπεζική Ένωση δεν είναι μεγαλεπήβολο εγχείρημα. Πρόκειται για κλασικό συμβιβασμό ο οποίος δεν θα κάνει σταθερότερο το χρηματιστικό σύστημα της Ευρώπης». Τα 55 δισ. τα χαρακτηρίζει «εντελώς ανεπαρκή» και μιλά για κινδυνού «ντόμινο χρεοκοπιών» τραπεζών. Δεν διστάζει, ακόμη, να χαρακτηρίσει «μάλλον χίμαιρα»

την καταπολέμηση της ανεργίας, σημειώνοντας: «Για να αρχίσει να μειώνεται η ανεργία θα έπρεπε να προηγηθεί ανάπτυξη κατά 3% τα επόμενα δύο-τρία χρόνια. Αυτό δεν φαίνεται όμως στον ορίζοντα!»

Ος γνήσιος γερμανός τεχνοκράτης ο Μπόφινγκερ δε διστάζει να πει ότι το ΔΝΤ «δεν έχει θέση» στην Ευρώπη ως ελεγκτικός μηχανισμός. Οχι όμως και να εκλείψει ο έλεγχος: «Σίγουρο είναι ότι χρειαζόμαστε έναν θεσμό για τη διοχείριση κρίσεων ο οποίος θα έχει διοριστεί από την Κομισιόν». Το πάρει μάλιστα κι ένα βήμα παραπέρα: «Η τρόικα, η Κομισιόν και τα βοηθητικά τους όργανα, όπως το ESM, πρέπει να αντικατασταθούν από έναν ευρωπαϊκό υπουργό Οικονομικών ο

οποίος θα αναλάβει τη λύση των τρεχόντων προβλημάτων και θα λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο». Οχι, όνομα δεν λέει ο Μπόφινγκερ, όμως ποιος θα ήταν καταλληλότερος για το πόστο του οικονομικού δικτάτορα της ΕΕ από τον Βόλφραγκανγκ Σόμπλε; Το γεγονός ότι ο υπουργός Οικονομικών στην προηγούμενη και στη σημερινή γερμανική κυβέρνηση εμφανίζεται εδώ και αρκετούς μήνες ως σφόδρα «ευρωπαϊστής» (αρκετοί τον αντιπαραθέτουν ακόμη και στην καγκελάριο του) δείχνει πως μάλλον η γερμανική διπλωματία δουλεύει μεθοδικά σ' αυτή την κατεύθυνση, με στόχο να ενισχύσει το imperium της στην ΕΕ. Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές θα «πουλήσουν» ακριβά τις υπο-

χωρήσεις τους στην κατεύθυνση αυτού που ονομάζεται «περισσότερο Ευρώπη». Η «περισσότερο Ευρώπη» στο τέλος θα είναι «περισσότερο γερμανική Ευρώπη».

Ακόμη και ο σοσιαλδημοκράτης κοινωνιολόγος Ολιρίχ Μπεκ, που καθιέρωσε το καθόλου τιμητικό για την καγκελάριο προσωνύμιο «Μερκιαβέλι», μιλά για «σύνδεση του κομισιοπολιτισμού με έναν υπερθνητικό πατριωτισμό», ζητά την κατάργηση της τρόικας, αλλά προβλέπει ότι «τα πράγματα θα γίνουν πιο σκληρά» και η τρόικα «θα αναλάβει όμεσα ή σχεδόν όμεσα την καθοδήγηση της ελληνικής πολιτικής».

Το μόνο βέβαιο, λοιπόν, είναι η εμβάθυνση της αποικιστοποίησης και της κινεζοποίησης.

Απέτυχε η απόπειρα επανεγκλεισμού του Κ. Σακκά

Ξεπέρασε κάθε όριο πρόκλησης η προσπάθεια της Αντιτρομοκρατικής (με εντολή Δένδια, προφανώς) και δικαστικών κύκλων να ξαναφυλακίσουν τον Κώστα Σακκά, κουρελιάζοντας στοιχειώδεις διατάξεις του ισχύοντος αστικού Δικαίου. Η πολιτική σκοπιμότητα ήταν προφανής: να ισοφαρίσουν τις εντυπώσεις μετά τη φυγή του Χριστόδουλου Ξηρού, στέλνοντας ταυτόχρονα ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Οι προθέσεις τους να κουρελιάσουν το αστικό Δίκαιο φάνηκαν από την αρχή ακόμη, όταν οι δυνάμεις καταστολής οδήγησαν τον Κ. Σακκά από τη ΓΑΔΑ στο κτίριο 7 της Ευελπίδων. Η Αντιτρομοκρατική και η πρόεδρος του Β' Αυτόφωρου Τριμελούς Πλημμελειδικού Αθηνών ταυτίστηκαν στην πιο αυθαίρετη ερμηνεία του περιοριστικού όρου της διαμονής στο πατρικό του σπίτι.

Ο κατ' ανάγκην αφιχθείς αντιτρομοκρατικάριος I. Μπακασούλας περιέγραψε με λεπτομέρειες το σενάριο της παρακολούθησης του Κ. Σακκά από το απόγευμα της Δευτέρας 7 Γενάρη μέχρι τις 13:15 της επομένης που βγήκε από φιλικό του σπίτι. Όλο το στήσιμο του και ο απαντήσεις που έδινε στη συνήγορο υπεράσπισης έδειχναν ότι στην Αντιτρομοκρατική γίνεται μάθημα κατάθεσης στα δικαστήρια, με τον συγγραφέα τρομο-μυθιστορημάτων Ε. Χαρδαλιά στο ρόλο του δασκάλου. Οταν υπάρχει ελεγχος, όμως, αυτά τα μυθιστορήματα αποδεικνύονται παραφυσάκια για μικρά παιδιά. Για παράδειγμα, αν πρόγραμμα ο Σακκάς είχε αποφασίσει να εγκατασταθεί σε άλλο σπίτι, δε θα έπρεπε να κουβαλάει κάποιας βαλίτσα ή έστω κάποιες σακούλες με τα προσωπικά του αντικείμενα; Οταν ο ασφαλίτης ρωτήθηκε αν έγινε έρευνα στο πατρικό του ή στο φιλικό σπίτι, απάντησε ότι η ομάδα του δεν οσχολήθηκε με τέτοια ζητήματα και αν η συνήγορος θέλει πληροφορίες ας απευθύνεται στην υπηρεσία του!

Εξι μάρτυρες υπεράσπισης, συγγενείς και φιλικά πρόσωπα του Κ. Σακκά, που εξετάστηκαν στη συνέχεια, απέδειξαν πέραν κάθε αμφιβολίας ότι το πατρικό του σπίτι στον Πειραιά παραμένει τόπος διαμονής του Κ. Σακκά. Ενας από τους μάρτυρες επεσήμανε ότι, αν το δικαστήριο με την απόφασή του οδηγήσει τον Κ. Σακκά πάλι στη φυλακή, θα έχει αλλάξει τον περιοριστικό όρο της διαμονής στο πατρικό του σπίτι σε κατ' οίκον περιορισμό.

Ο ίδιος ο Κ. Σακκάς, αφού επανέλαβε ότι δεν παραβίασε κανένα περιοριστικό όρο, κατήγγειλε ότι τα ΜΜΕ και ο Δένδιας διαμόρφωσαν ένα κλίμα υστερίας και ότι

έχει παραβιάσει την προστασία της Αντιτρομοκρατικής να ξαναστείλουν τον Κ. Σακκά στη φυλακή απέτυχε.

Επίσημα, η προσπάθεια του Δένδια και της Αντιτρομοκρατικής να ξαναστείλουν τον Κ. Σακκά στη φυλακή απέτυχε.

χωρήσεις τους στην κατεύθυνση αυτού που ονομάζεται «περισσότερο Ευρώπη». Η «περισσότερο Ευρώπη» στο τέλος θα είναι «περισσότερο γερμανική Ευρώπη».

Ακόμη και ο σοσιαλδημοκράτης κοινωνιολόγος Ολιρίχ Μπεκ, που καθιέρωσε το καθόλου τιμητικό για την καγκελάριο προσωνύμιο «Μερκιαβέλι», μιλά για «σύνδεση του κομισιοπολιτισμού με έναν υπερθνητικό πατριωτισμό», ζητά την κατάργηση της τρόικας, αλλά προβλέπει ότι «τα πράγματα θα γίνουν πιο σκληρά» και η τρόικα «θα αναλάβει όμεσα ή σχεδόν όμεσα την καθοδήγηση της ελληνικής πολιτικής».

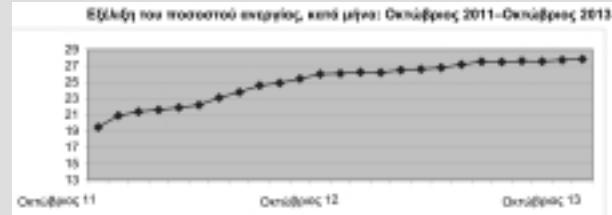
Το μόνο βέβαιο, λοιπόν, είναι η εμβάθυνση της αποικιστοποίησης και της κινεζοποίησης.

Νέο ρεκόρ ανεργίας

«Κλείνει ο πρώτος ημερολογιακός χρόνος λειτουργίας του πληροφοριακού συστήματος «Εργάνη» [...] Τα στοιχεία των ροών μιούστης απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα όλους αυτούς τους μήνες επιβεβαιώνουν αυτό που ισχυρίζόμασταν από την αρχή. Οτι η οιγόρα εργασίας σταθεροποιείται ενώ οι ρυθμοί εξελίξης της ανεργίας φθίνουν συνεχώς καθώς από το 44,4% του Ιουνίου του 2012 είχαν πέσει το Σεπτέμβριο του 2013 στο 5,9%. Για πρώτη φορά μέσα στο 2013 ειδαφε πτώση του ποσοστού της ανεργίας μετά από 60 μήνες συνεχούς αύξησης ενώ οι δείκτες της απασχόλησης ήδη από τον Απρίλιο του 2013 και έπειτα εμφανίζουν αυξητική τάση».

Φωτισμένος από το όγιο πνεύμα, ανήμερα των Θεοφανίων, ο Βρούτος έκανε την παραπάνω δήλωση. Η περιβόητη «Εργάνη» του έκλεισε ένα χρόνο και «πιστοποιήσε» ότι η ανεργία «σταθεροποιείται» ενώ έχει αρχίσει πλέον και η πτώση της.

Τρεις μέρες μετά, στις 9 Γενάρη, η «υπεράνω υποψία» ΕΛΣΤΑΤ έδωσε στη δημοσιότητα τα δικά της (πάντοτε υποεκτιμημένα) στοιχεία, καταγράφοντας νέο ρεκόρ ανεργίας για τον Οκτώβριο του 2013. Συγκεκριμένα, το ποσοστό ανεργίας διαμορφώθηκε σε 27,8%, έναντι 26,1% τον Οκτώβριο του 2012 και 27,7% το Σεπτέμβριο του 2013.



Ο παραπάνω πίνακας δημοσιεύεται στην τελευταία Ερευνα Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ και δείχνει την εξέλιξη του επίσημου ποσοστού ανεργίας από τον Οκτώβριο του 2011 μέχρι τον Οκτώβριο του 2013. Η πορεία είναι συνεχώς ανοδική. Δεν υπάρχει ούτε ένας μήνας που το ποσοστό να έπεισε, προσωρινά έστω.

Το γεγονός ότι ο ρυθμός αύξησης μέσα στο 2013 είναι χαμηλότερος σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, δεν σημαίνει τίποτα. Αναμενόμενο ήταν αυτό. Πού θα πήγαινε, δηλαδή, η επίσημη ανεργία, στο 50%; Η γενική οικονομική δραστηριότητα έπεισε όσο δεν παίρνει άλλο και φτάνει στο έσχατο της, μετά το οποίο θα υπάρχει μια αναιμική ανάπτυξη. Ανάμεσα στο 2012 και το 2013 υπάρχει μια ε

Οι τελευταίοι τέσσερις μήνες του 2013 σφραγίστηκαν από τη μεγάλη απεργία των διοικητικών υπαλλήλων των Πανεπιστημίων. Οι εξελίξεις στις αρχές του 2014 είναι ακόμη απροσδιόριστες, καθώς ένα νέο στοιχείο ήρθε να τορπίλισε την επίπλαση ειδιλλιακή εικόνα που καλλιεργούσε το υπουργείο Παιδείας.

Πριν αλέκτορα φωνήσαι, με παρέμβαση του αρχιερέα των διαθεσιμοτήτων-απολύσεων Κυριάκου Μητσοτάκη, αποσύρθηκε τελικά η τροπολογία 1073/32 7-1-2014, που είχε κατατεθεί σε σχέδιο νόμου του υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και υλοποιούσε το πρώτο «μετέωρο» βήμα των «προτάσεων» Αρβανιτόπουλου. «Μετέωρο», επειδή η σχετική τροπολογία απλά έδινε το δικαίωμα στους μόνιμους καθώς και στους αιρίστου χρόνου διοικητικούς να ζητήσουν την ένταξή τους στις προβλεπόμενες στο άρθρο 29 του ν.4009/2011 (νόμος Διαμοντοπούλου) κατηγορίες ΕΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, εφόσον διαθέτουν τα απαραίτητα τυπικά προσόντα (ΕΕΠ: Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό, τυπικό πρόσον: πτυχιού Πανεπιστημίου ή ΤΕΙ και διδακτορικό – ΕΔΙΠ: Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό, τυπικό πρόσον: πτυχιού Πανεπιστημίου ή ΤΕΙ και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών – ΕΤΕΠ: Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό, τυπικό πρόσον: πτυχιού τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ΠΕ ή ΤΕ ή και απολυτήριο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ανάλογα με τη θέση που προκηρύσσεται). Η τροπολογία δεν προσέφερε καμιά εγγύηση ότι θα προσλαμβάνονταν όλοι οι υπό διαθεσιμότητα διοικητικοί, ενώ δεν προσδιόριζε τις κενές ή τις νέες οργανικές θέσεις ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ, ο αριθμός των οποίων θα εξαρτηθεί από τον Οργανισμό του ιδρύματος, που ακόμα δεν έχει δημοσιευθεί.

Το παρασκήνιο της απόσυρσης δε το γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε, όμως, καλά ότι τα κεφάλια που έχει δεσμευτεί η κυβέρνηση απέναντι στην τρόικα ότι θα πετούκψει μέσα στο 2014 είναι 11.000 και η δεξιαμενή απ' όπου θα προκύψουν είναι δεδομένη. Γνωρίζουμε επίσης καλά ότι οι «δεσμεύσεις» της κυβέρνησης είναι έπεια πτερέοντα έτσι και βρει μπόσικους τους εργαζόμενους και ευνοϊκή τη συγκυρία για τους σχεδιασμούς της. Η συγκυρία κρίθηκε, προφανώς, ευνοϊκή, καθώς η κυβέρνηση πήρε αέρα μετά τα πιστόλατα μαχαιρώματα που δέχτηκαν οι απεργοί του ΕΚΠΑ από τους συναδέλφους τους του ΕΜΠ, που έσπαισαν το απεργιακό μέτωπο και λόγων βαθιά την ταξική αλληλεγγύη, και την πανεπιστημιακή κάστα που ξεκίνησε τα μαθήματα μέσα στο απέραντο μπάχαλο που προκαλεί η εφαρμογή της διαθεσιμότητας, όπως και από την «κοιλιά» που έκανε νομοτελειακή απεργία σ' αυτές τις συνθήκες. Η έξειδη αυτή, που αφήνει έκθετους και τους διοικητικούς υπαλλήλους του ΕΜΠ, που έσπεισαν να κλείσουν την απεργία, ακολούθωντας τη βρόμικη πρόταση που έκαναν τα γκεσέμια του Περισσού και του ΣΥΡΙΖΑ, πιθανόν να προκαλέσει νέες αναταράξεις και στους διοικητικούς του ΕΚΠΑ και να αναθερμάνει το πείσμα για συνέχιση του αγώνα.

Ανεξάρτητα, όμως, από τις εξελίξεις, η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων, ήταν μια μεγαλειώδης απεργία με ποιοτικά χαρακτηριστικά που την ξεχωρίζει απ' όλα τα απεργιακά σκηνήματα των εργαζομένων, τουλάχιστον από την εποχή που μας έσφιξε η τανάλια των Μνημονίων. Δεν χαρακτηρίζεται μόνο από τη μεγάλη διάρκεια (τέσσερις μήνες περίπου). Προχώρησε δυναμικά, με μαζικότητα και καθολική σχεδόν συμμετοχή στα δυο

Αγωνιστικές παρακαταθήκες

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΜΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΆΛΛΕΣ

Συζήτηση με μέλη της απεργιακής επιτροπής του ΕΚΠΑ
Παρασκευή 17/1
19.30

Αγωθουπάλκες 65
& Αχαρνών
www.eksegersi.gr

εναντίον της πλειοψηφίας του ΔΣ και προκηρύσσοντας εκλογές για νέο ΔΣ.

Σε αντίθεση με το ΕΚΠΑ, όπου το προεδρείο του ΔΣ, η παράταξη δηλαδή της ΠΑΣΚΕ, έπαιξε ανοιχτό απεργοσπαστικό ρόλο καταποτώντας κάθε συλλογική διαδικασία, στο ΕΜΠ η πέμπτη φάλαγγα της γραφειοκρατίας ήταν καμουφλαρισμένη. Τα στελέχη του Περισσού, πλαισιωμένα και από δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, κινήθηκαν εντός των ορίων των «διαδικασιών», δουλεύοντας όμως καλά και στους «ψιφύρους». Τη στιγμή που ο Αρβανιτόπουλος ήταν στριμωγμένος στο καναβάτο, τη στιγμή που ζητούσε ο ίδιος να γίνει διάλογος με κλειστές σχολές, καταπίνοντας την «άτεγκτη στάση» του ότι δεν διαλέγεται με απεργούς, η παράταξη του Περισσού στο ΕΜΠ αποφάσισε να σαλπίσει αιφνιδιαστικά υποχώρηση, δηλώνοντας ότι «απέσπασε σημαντικές δεσμεύσεις» που στους «δυσοίωνους συσχετισμούς» που είχαν διαμορφωθεί, επέφεραν έναν «ικανοποιητικό συμβιβασμό». Η πλειοψηφία της Γενικής Συνελευσης των απεργών του ΕΜΠ συντάχθηκε με την θέση του Περισσού και έληξε την απεργία. Η απόφραση αυτή, που κατάφερε βαρύ πλήγμα στην ταξική αλληλεγγύη (οι διοικητικοί υπαλλήλοι του ΕΚΠΑ είχαν απόφραση για συνέχιση) οφείλεται στο ότι: 1) η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του Περισσού μαζί με καλοθελητές του καθηγητικού κατεστημένου του ΕΜΠ, προσκείμενους στον ΣΥΡΙΖΑ, παρεισέφρησαν ως παράγοντες στο διάλογο με τον υπουργό 2) στην ύστατη στιγμή της σύγκρουσης είχε διαμορφωθεί το έδαφος της διαίρεσης ανάμεσα στους διοικητικούς, στο οποίο πόνταρε ο Περισσός για να χτυπήσει πισώπλατα την απεργία (όχι αμελητέο τμήμα των εργαζόμενων με συμβάσεις αιρίστου χρόνου είναι Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης) 3) το κλίμα του φρόβου και η «ανάσα» των «γραπτών εγγυήσεων» Αρβανιτόπουλου ότι θα απορροφηθεί τμήμα των απολυμένων με τη δημιουργία νέων οργανικών θέσεων ΕΤΕΠ και ΕΔΙΠ για το 2014 έδωσε τη χαριστική βολή τόσο σε ΠΕ όσο και ΔΕ διοικητικούς του ΕΜΠ, που στήριξαν τη λήξη της απεργίας 4) ενεργοποιήθηκαν και αντιδραστικά, ελιτίστικα αντανακλαστικά σε τμήμα των μηχανικών που απέκτησαν σχέσεις αορίστου χρόνου μέσα από ερευνητικές δραστηριότητες του ΕΜΠ και δεν πήραν πτυχία... για να «φτιάχνουν πρωτόκολλα», όπως οι διοικητικοί και η ασταλένια ενότητα όλων των κομματών των εργαζόμενων απέναντι στο κεφάλαιο και την πολιτική που εξαθλίωνε. Η κατάσταση αυτή δίνει περιθώρια εμφάνηση στην παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσία της «σιωπηλή πλειοψηφία», που δύντας βουτηγμένη στον ατομισμό και την καριερίστικη νοοτροπία, άγεται και φέρεται από εκκολαπτόμενους σαλτιμπάγκους της αστικής πολιτικής, όπως είναι οι δυνάμεις των αστικών κομμάτων εξουσίας μέσα στη νεολαία, που ζητούσαν «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όπως χάθηκαν επειδή έκανε εμφανή την παρουσί

Ενα διεφθαρμένο συνδικαλιστικό σύστημα

Μετά τον Δ. Τσουκαλά τέως Πλασόκο και νυν Συρίζαϊ, τέως πρόεδρο της ΟΤΟΕ και νυν βουλευτή, που από τη δήλωση «πρόθεν έσχες» του αποκαλύφθηκε ότι είχε συνάψει ιδιωτικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο ενός εκατομμυρίου ευρώ, ο περιβόλτος Ρίζος Ρίζος της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Περιβόλτος εδώ και χρόνια για τη ρεφορμιστική του δράση, τώρα περιβόλτος και για τις μπίζνες του, τις οποίες κάλυπτε πίσω από offsho-ore εταιρίες.

Η αστική προπαγάνδα, τροφοδοτημένη από τα κυβερνητικά χαλκεία, λόγω του ότι ο Ρίζος υπήρξε συνδικαλιστής του ΣΥΝ, επιμένει ότι τα λεφτά που βρέθηκαν στης offsho-ore εταιρίες του είναι από τα λεφτά που έπαιρνε η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ για διάφορες «εκδηλώσεις». Δεν το γνωρίζουμε, αλλά μας φαίνεται απίθανο ο Ρίζος να άρπταζε το παραδόκι και οι άλλοι συνδικαλιστές να παρίσταναν τα κορόιδα. Το πιθανότερο είναι να έκανε άλλου ειδους μπίζνες, εκμεταλλεύμενος και το γεγονός ότι η σύζυγός του είναι Κύπρια. Αν σ' αυτές τις μπίζνες χρησιμοποίησε και λεφτά της ΓΕΝΟΠ, μένει ν' αποδειχτεί. Το όπι, όμως, χρησιμοποίησε τη ΓΕΝΟΠ για να κάνει μπίζνες είναι αδιαφορισθήτη. Δουλειές της ΓΕΝΟΠ δίνονταν σε εταιρίες που λειτουργούσε στο όνομα των θυγατέρων του και όταν αυτό αποκαλύφθηκε, ο ΣΥΝ αναγκάστηκε να διαγράψει το συνδικαλιστή του.

Γίνεται κανείς να είναι συνδικαλιστής και ταυτόχρονα μπίζνεσμαν; Στον θητικό κόσμο του αστικού συνδικαλισμού όλα γίνονται. Η θέση του οργανωτικού γραμματέα του μεγα-

λύτερου συνδικάτου της χώρας ήταν μια θέση με πολιτικό βάρος. Οι συνδικαλιστές αυτοί συνομιλούσαν με τη διοίκηση της ΔΕΗ, συνομιλούσαν με υπουργούς, συνομιλούσαν με επιχειρηματίες. Ήταν αυτοί που ανέλαβαν να ευνούχισουν το συνδικαλιστικό κίνημα στη ΔΕΗ, που μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80 είχε μεγάλο ειδικό βάρος στο συνδικαλιστικό κίνημα του διεκδικητικού οικονομισμού. Μια τέτοια θέση είναι ένα καλό εισιτήριο και για παράπλευρες μπίζνες. Μια τέτοια θέση είναι ένα καλό εισιτήριο και για σκοτεινές υπόθεσης χρηματισμού, όπως συμβαίνει και με τα μελή των κυβερνήσεων. Οποιος έχει εξουσία μπορεί να γίνει μέλος διάφορων «λόμπτι» που πρωθυΐαν καπιταλιστικά συμφέροντα. Από την άποψη αυτή, ο Ρίζος δεν είναι η εξαίρεση από έναν κανόνα χρηστότητας, αλλά η εξαίρεση που κρεμάστηκε στα μανταλάκια.

Για την κλίκα των κορυφαίων συνδικαλιστών υπάρχουν και άλλες απολαβές. Υπάρχουν οι συμμετοχές στα ΔΣ διάφορων επιχειρήσεων. Δείτε πόσα λεφτά μαζεύει κάθε χρόνο ο Παναγόπουλος από συμμετοχές σε ΔΣ με την ιδιότητα του προέδρου της ΓΣΕΕ. Υπάρχει το εισιτήριο για πολιτική καριέρα. Κι όταν διακόπτεται η πολιτική καριέρα στη Βουλή, είτε γιατί ο συνδικαλιστής δεν τα κατάφερε στο κυνήγι του σταυρού, είτε γιατί το κόμμα υπέστη εκλογική ήττα (όπως συμβαίνει με το ΠΑΣΟΚ μετά το 2012), για τους κορυφαίους της εργατοπατερίας βρίσκεται πάντοτε μια άλλη θέση, κρατική ή ημικρατική.

Πολλοί εργαζόμενοι «πιάνονται»

απ' αυτές τις περιπτώσεις, είτε αφορούν νόμιμη είτε παράνομη δραστηριότητα, και μένουν στα πρόσωπα, αφήνοντας κατά μέρος το συνδικαλιστικό σύστημα. Όμως δεν έφτιαξαν τα πρόσωπα αυτού του ειδους το συνδικαλισμό. Αντίθετα, υπηρετώντας το συνδικαλισμό του «κοινωνικού εταιρισμού» αντιλήφθηκαν και προσωπικά ότι μπορούν να ανελιχθούν, να γίνουν πρωτοκλασάτα στελέχη του αστικού συστήματος εξουσίας, με όλες τις «αβάντες» που αυτό συνεπάγεται.

Η δεκαετία του '80, με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία και τη νομιμοποίηση του ρεφορμιστικού συνδικαλισμού (ο οποίος μέχρι τότε κρατιόταν πραξικοπηματικά μακριά από τη διοίκηση των ανώτερων συνδικαλιστικών οργάνων), ήταν και η δεκαετία της βαθμιαίας αστικοποίησης αυτού του συνδικαλισμού, που έγινε πλέον κυρίαρχος. Διαμορφώθηκε έτσι ένα διακομματικό σύστημα, με την ΠΑΣΚΕ στην κορυφή της πυραμίδας. Βαθμιαία εκσυγχρονίστηκε και ο συνδικαλισμός της Δεξιάς, που έβαλε στη μπάντα τους παλιούς διορισμένους εργατοπατέρες και στηρίχτηκε σε νέα στελέχη, τα οποία προσδιάζαν προς τους συνδικαλιστές των άλλων χώρων. Μέχρι το 1985 κυβερνούσαν σε αγαστή συνεργασία ΠΑΣΚΕ και ΔΑΣ-ΕΣΑΚ (παράταξη του Περισσού). Το 1985 υπήρξε διάσπαση, η οποία όμως ποτέ δεν εξελίχτηκε σε οργανωτική διάσπαση. Το 1990, στο πλαίσιο της «οικουμενικής» κυβέρνησης Ζολώτα, στην οποία συμμετείχαν από ΝΔ μέχρι Περισσός (με τη μορφή του ενιαίου τότε Συνασπισμού), ο Γεννηματάς κατάφε-

ρε να τους ξαναενώσει όλους. Μετά τη διάσπαση του Περισσού το 1991, όμως, η ΔΑΚΕ κατάφερε να αποσπάσει τη δεύτερη θέση και έκτοτε να είναι αυτή που «συγκυβερνά» με την ΠΑΣΚΕ στη ΓΣΕΕ.

Ολη αυτή την περίοδο, ο άλλοτε ρεφορμιστικός συνδικαλισμός, που ακολούθησε μια τακτική αγωνιστικού οικονομισμού, αστικοποιήθηκε πλήρως και οριστικά. Στο πλαίσιο αυτής της αστικοποίησης αναπτύχθηκαν και τα φαινόμενα τύπου Πρωτόπαππα, Παναγόπουλου, Τσουκαλά, Ρίζου και σίας, με τις ιδιαίτεροτήτες που έχει η κάθε περίπτωση. Άλλοι σχεδίασαν και υλοποίησαν πολιτικές καριέρες, άλλοι το 'ριζαν στις μπίζνες, άλλοι μαζί όμως δούλεψαν για το σύστημα, διαλύντας τον παλιό συνδικαλισμό του διεκδικητικού οικονομισμού και προσαρμόζοντάς τον στις ανάγκες της «εθνικής οικονομίας». Αυτή είναι η μεγάλη συνεισφορά τους στο καπιταλιστικό σύστημα.

Αυτή η αστικοποίηση, όμως, έφερε και την απομαζικοποίηση του συνδικαλισμού. Γ' αυτό και ο πιο ακραίοι (νεοφιλελεύθεροι) εκπρόσωποι της αστικής τάξης και της αστικής πολιτικής συχνάς πυκνά οργανώνουν επιθέσεις εναντίον του συνόλου της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, εκμεταλλεύμενοι και περιπτώσεις όπως αυτή του Ρίζου, θεωρώντας ότι αυτή η γραφειοκρατία δεν έχει να προσφέρει τίποτα πια στο σύστημα και πρέπει ν' απαλλαγούν απ' αυτή και να ρυθμίζουν όλα τα εργασιακά ζητήματα σε επιχειρησιακό επίπεδο, με έναν εργοδοτικό συνδικαλισμό πα-

λαιού τύπου. Υπάρχουν, όμως, και πιο νηφάλιες φωνές στο αστικό στρατόπεδο, οι οποίες θεωρούν ότι η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι χρήσιμη για το σύστημα, και σήμερα, σε συνθήκες «καθίσματος» του εργατικού κινήματος, και μελλοντικά, σε συνθήκες αγωνιστικού αναβρασμού και εργατικών εκρήξεων. Άλλο ζήτημα ο περιορισμός των εξουσιών της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ιδιαίτερα στο κράτος και τις επιχειρήσεις που αυτό ελέγχει, και άλλο η εξαφάνισή της, λένε αυτές οι νηφάλιες φωνές του αστικού στρατόπεδου, οι οποίες είναι και οι πλειοψηφούσες. Γ' αυτό και η τακτική που ακολουθείται έναντι της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είναι αυτή του μαστίγιου και του καρότου, χωρίς μέχρι σημής να έχει κοπεί ο ομφαλός λώρος που συνδέει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία με το κράτος και τις κυβερνήσεις του.

Οταν, λοιπόν, εξετάζουμε περιπτώσεις όπως αυτή του Ρίζου, θα πρέπει ν' αποφεύγουμε την παγίδα της σκανδαλολογίας. Θα πρέπει να βλέπουμε το δάσος και όχι το δέντρο. Το δάσος είναι ο αστικοποιημένος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός, πάνω από το «πτώμα» του οποίου πρέπει να περάσει ο εργατικός κίνημα για να πετύχει την ταξική του ανασυγκρότηση. Οσοι Ρίζοι κι αν δειχτούν με το δάχτυλο και αποβληθούν από τους κόλπους του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, αυτός θα εξακολουθήσει να παίζει το ρόλο της πέμπτης φάλαγγας μέσα στο εργατικό κίνημα.

■ Θεσμικά ευρωπαϊκά

Όλος ο καλός ο κόσμος μαζεύτηκε στο Χίλτον, ανήμερα των Φώτων, στη δεξιάση που παρέθεσε ο γνωστός Μήχαλος του ΕΒΕΑ, για να γιορτάσει την ανάληψη της ελληνικής προεδρίας της ΕΕ. Ήταν εκεί ο Βενιζέλος (ο Σαμαράς είχε μείνει στην Καλαμάτα), μια ντυζίνα υπουργού, ο Μέμαράκης, ο Χατζησωκράτης από τη ΔΗΜΑΡ (ο πρόεδρος Φώτης αποφεύγει κάτι τέτοιες εκθέσεις, είχε και την ονομαστική του γιορτή, οπότε έστειλε τον «αντ' αυτού»), αλλά και ο Παπαδημούλης και Αλέξης Μητρόπουλος του ΣΥΡΙΖΑ! Και μην ρωτήσετε τι γύρευαν οι δύο τελευταίοι στο πάρτι ενός δευτεροκλασάτου όπως ο Μήχαλος. Από τη στιγμή που στο πάρτι του Μήχαλου δόθηκε τέτοια θεσμική διάσπαση και αντιπροσωπεύτηκε όλος ο αστικός πολιτικός κόσμος, δεν μπορούσε να λείπει ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ζήτημα θεσμικής συνέπειας, ήτοι νομιμοφροσύνης έναντι της Ευρωπέωσης και της Ευρωζώνης.

■ Πρωθυπουργός σε ρόλο ξεναγού

Μέχρι τώρα έχουμε συνηθίσει τον Σαμαρά να συνοδεύει ηγέτες έξων χωρών στο Μουσείο της Ακρόπολης, να τους «ξεναγεί» και να τους δεξιώνεται σ' αυτό. Οπότε λέσ «είναι το πρωτόκολλο» και το προστερνάς. Κανένα πρωτόκολλο, όμως, δεν τον υποχρέωνε να παραστήσει τον ξεναγό όσων Κομισάριων θα δέχονταν να μείνουν μια μέρα ακόμη στην Αθήνα. Το δελεαρ για την παραμονή τους, ώστε να υπάρξουν τηλεοπτικά π

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Οσο ανούσια κι αν είναι τα ευχαρόγνωμα, όπως κι αν κατάντησαν ν' ακούγονται πια στη μακριά, σκοτεινή νύχτα, δεν μπορούμε να μη σφίξουμε νοερά τα χέρια των συντρόφων, να μην ευχηθούμε, να ελπίζουμε κι αν' αγωνιζόμαστε καθένας από το μετερίζι του και στη νέα χρονιά.



«Κι όχι αυταπάτες προπαντός. / Το πολύ-πολύ να τους εκλάβεις σα δυο δαμπούς προβολείς μες στην ομίχλη / σαν ένα δελτάριο σε φίλους που λείπουν / με τη μοναδική λέξη: ζω. / "Γιατί" όπως πολύ σωστά είπε κάποτε κι ο φίλος μου ο Τίτος / "κανένας στήχος σή-

μερα δεν κινητοποιει τις μάζες / κανένας στήχος σήμερα δεν ανατρέπει καθεστώτα". / Εστω. / Ανάπτηρος, δείξε τα χέρια σου. / Κρίνε για να κριθείς» (Μανόλης Αναγνωστάκης – «Επίλογος»).

Ρίγη κατά κύματα που συνεχίζονται ακόμη και τόσες μέρες μετά, προκλήθηκαν στη σπονδυλική σήλη της στήλης από τη νέα... λυρική δήλωση του αξεπέραστου Βυρού, μέγα χορηγού που δεν μας άφησε πνευματικά νηστικούς μέσα στις «γιορτές»: «Είμαι ένα γρέζι ασταλένιο που χαλάει το ρουλεμάν της αιώνιας διαπλοκής, των τζακιών και της οικογενειοκρατίας». Ω και ξανά ω! Ω μέγα και όχι «ο» μικρόν! Εκπάγλους κάλλους μεταφορές (τι εμπορευμάτων ρε;) από ένα μετριόφρονα και ταπεινό λιθοδέσιο του λόγου και άσπιλο αδάμαντα του δημόσιου βίου.

Αμα δει κανένας εκείνον τον Κώστα Σκανδάληδη (επίθετο κι αυτό: ο γιος του Σκανδάλου!), ας του πει χρόνια πολλά που κλείνει σήμερα τα εξήντα... Οι φίμες όπι τον ψάχνει η Ιστορία για ένα ακόμη ραντεβούδικι (με αντικείμενο την άρση του προηγούμενου) δυστυχώς γι' αυτόν κι ευτυχώς για εκαπιμορία άλλους, μάλλον δα επαληθευτούν μετά τις επόμενες εκλογές. Εκ λω, yes.

Μέχρι τώρα ήταν ο Νίκος Μαζώτης (για κάποιο περίεργο λόγο η Πόλα Ρούπα δεν ενεπλάκη!) υπαίτιος για όλα τα «περιέργα» του τελευταίου διαστήματος (ληστείες, επιδέσεις κ.ά.). Τώρα δα έχει και συνεταίρο τον Χριστόδουλο, σύμφωνα με τους επαίσοντες. Και τον Παλιοκώστα, σύμφωνα με τους επιστημονικά υπεύθυνους μελετητές.

«...Η υπομονή πρέπει να γίνει κατανοητή ως ενίσχυση της ανυπομονήσιας, όχι ως καταστολή της. Η παραδοσιακή επαναστατική θεωρία είναι ο αντίστροφος τρόπος: πρέπει να περιμένουμε μέχρις ότου ο καιρός είναι ώριμος, να περιμένουμε την επόμενη σημαντική κρίση της κεφαλαιοκρατίας, να περιμένουμε έως ότου το κόμμα χτιστεί, και τα λοιπά: η ανυπομονήσια υπάγεται στην υπομονή. Νομίζω ότι αυτός είναι ο λανθασμένος τρόπος. Η υπομονή πρέπει να υπαχθεί στην αντι-κεφαλαιοκρατική ανυπομονήσια, η φρόνηση της εμπειρίας πρέπει να εξυπηρετεί την ανυπομονήσια της νεότητας» (John Holloway).

Επιτελώντας την ενημερωτική αποστολή μας, δεωρούμε χρέος να αντιγράψουμε την επίκαιρη ανακοίνωση (διατηρώντας τη σύνταξή της) κι εσείς μπορείτε να λέτε ό,τι δέλετε: «Η Γραμματεία Νέων του ΠΑΜΕ ανακοινώνει στους εργαζόμενους, στα σωματεία και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις ότι η έναρξη μαθημάτων χρονού θα ξεκινήσει την Κυριακή 12 Ιανουαρίου. Οπως και το προηγόμενο διάστημα έτσι και φέτος, με τις πρωτοβουλίες που δα πάρουμε δέλουμε να πάρεμβουμε αποφασιστικά ώστε κάθε εργατική οικογένεια να αξιοποιήσει δημιουργικά τον ελεύθερο της χρόνο. Καλούμε τους εργαζόμενους, τους άνεργους που τους ενδιαφέρει ο χρόνος και δέλουν να ζωντανέψουν την καθημερινότητάς τους να δηλώσουν συμμετοχή μέχρι τις 10 Ιανουαρίου για να μπρέσουν να δημιουργηθούν τα τμήματα 1) Σύγχρονος χρόνος 2) Παραδοσιακό χρόνο και 3) Παιδικό τμήμα χρόνο. Ευχαριστούμε τους συναδέλφους-δασκάλους χρονού που προσέφρονται αφιλοκερδώς γι' αυτή την προσπάθεια. Η συμμετοχή είναι δωρεάν».

«Ο χειρότερος αγράμματος είναι ο πολιτικά αγράμματος. Δεν ακούει τίποτα, δεν βλέπει τίποτα, δεν μετέχει στην πολιτική ζωή. Δεν δείχνει να γνωρίζει ότι το κόστος διαβίωσης, η τιμή των φασολιών, του αλεύριού, του ενοικίου, των φαρμάκων, όλα βασιζόνται σε πολιτικές αποφάσεις. Νιώθει ακόμη και περήφανος για την πολιτική του αμφορώσια, φουσκώνει το στήδιος και λέει πως μισεί την πολιτική. Δεν γνωρίζει ο γληδίσιος πως από την έλλειψη συμμετοχής του στα κοινά προέρχεται η ύπαρξη της πόρνης, το παρατημένο παιδί, ο κλέφτης και -χειρότερα απ' όλα- ο διεφθαρμένοι αξιωματούχοι, οι λακέδες των εκμεταλλευτιών πολυεμπορών (Bertolt Brecht).

Μάλλον δα πρόκειται για τυπογραφικό λάδος και δυστυχώς η σήλη δεν κατόρθωσε τόσα χρόνια να βρει three σκεφτικούς δρησκευτικούς συνεργάτες, ώστε να τη διαφωτίζουν επί τέτοιων απορίων: «Πιαύλου Θηβαίου» γράφει για την προσεχή Τετάρτη το ημερολόγιο. Ομως ο Θηβαίος λέγεται Χρήστος...

Κοκκινοσκούφιτσα



■ 3η Δίκη

93η συνεδρίαση Πέμπτη, 9.1.14

Η δίκη συνεχίστηκε με ανάγνωση εγγράφων για την υπόθεση των οπλων της Ν. Σμύρνης (βιούλευμα 209), που είναι μια υπόθεση απλής οπλοκατοχής. Εάν εξαρέσουμε την αδικαιολόγητη έκρηξη της προεδρου Μ. Τζανακάκη για τη δικαιολογημένη καθυστέρηση δύο συνηγόρων τα πρόγματα κώλησαν ομολά.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Πέμπτη 16 Ιανουαρίου.

■ Δίκη Δ. Πολίτη

Δύο φορές μέχρι τώρα διακόπηκε η δίκη του Δημήτρη Πολίτη (είχε διαχωριστεί από την 3η δίκη της ΣΠΦ ως προς τις κακουργηματικού χαρακτήρα κατηγορίες, επειδή ο Δ. Πολίτης είχε περάσει στην παρανομία), προκειμένου η εισαγγελέας Καπαγιάνη να ετοιμάσει την πρότασή της για την ένσταση εκκρεμοδικίας που κατέθεσε η συνήγορος του Δ. Πολίτη Α. Παπαρρούσου. Η εισαγγελέας κατέθεσε την πρότασή της στη συνεδρίαση της Τετάρτης 8 Γενάρη, εισηγούμενη την απόρριψη της ένστασης (επιφυλάχθηκε για τις πλημμεληματικού χαρακτήρα κατηγορίες).

Η συνήγορος Α. Παπαρρούσου αντέκρουσε με πληρότητα τις απόψεις της εισαγγελέας. Μετά την παρέμβασή της το δικαστήριο διέκουψε για διάσκεψη και όταν επανήλθε η προεδρεύουσα Κ. Μαυρικοπούλου ανακοίνωσε, ότι διακόπτει για διάσκεψη μέχρι τις 29 Γενάρη.

■ 4η Δίκη

31η συνεδρίαση Τρίτη, 7.1.14

Οτις η βομβιστική επίθεση στο σπίτι του «έχει ένα πολιτικό μήνυμα» παραδέχτηκε ο συνταξιοδοτηθείς εισαγγελέας εφετών Δ. Παπαγγελόπουλος, τέως προϊστάμενος της εισαγγελίας πρωτοδικών αθήνας, τέως εισαγγελέας «προϊστάμενος» της Αντιτρομοκρατικής και τέως διοικητής της ΕΥΠ. Εχει τη σημασία της η κατάθεσή του, γι' αυτό θα μείνουμε αποκλειστικά σ' αυτή (την ίδια μέρα εξετάστηκαν συνολικά εννιά μάρτυρες).

Στις 2 Φλεβάρη του 2009 η ΣΠΦ τοποθέτησε γκαζάκια στο σπίτι του Δ. Παπαγγελόπουλου, που εκείνη την περίοδο ήταν «προϊστάμενος» της Αντιτρομοκρατικής και τέως διοικητής της ΕΥΠ. Εχει τη σημασία της η κατάθεσή του, γι' αυτό θα μείνουμε αποκλειστικά σ' αυτή (την ίδια μέρα εξετάστηκαν συνολικά εννιά μάρτυρες). Στην κατάθεσή του ο Παπαγγελόπουλος δήλωσε ότι δέχτηκε βομβιστική επίθεση στο σπίτι του από τρομοκράτες ή αναρχικούς. Ο Χρ. Τσάκαλος πάστηκε απ' αυτή τη φράση του και άρχισε να τον ωρά, ζητώντας του να τοποθετηθεί για το χαρακτήρα των ενεργειών της οργάνωσής του. Επέμεινε στο αν αυτές οι ενέργειες έχουν πολιτικό ή όχι χαρακτήρα. Χρειάστηκε να «ξεδέψει πολύ ιδρώτων» με απανωτές ερωτήσεις, για να φτάσει στο σημείο ο Δ. Παπαγγελόπουλος να παραδεχτεί ότι η ενέργεια της ΣΠΦ στο σπίτι του «έχει ένα πολιτικό μήνυμα».

Χρ. Τσάκαλος: Αρα δεν ήταν τρομοκρατική η επίθεση που έγινε στο σπίτι σας.

Δ. Παπαγγελόπουλος: Δεν το θεώρησα μεγάλης σημασίας έκρηξη που θα κινδύνευε το σπίτι μου.

Χρ. Τσάκαλος: Είχε ένα πολιτικό μήνυμα.

Δ. Παπαγγελόπουλος: Αυτό ακριβώς.

Ο Χρ. Τσάκαλος στη συνέχεια συσχέτισε αυτή τη δήλωση με τη στάση των τρομοκρατικών που δίκασαν υποθέσεις ένοπλων οργανώσεων και αρνήθηκαν τον πολιτικό χα-

ρακτήρα της δράσης τους. Τότε ήταν που ο Δ. Παπαγγελόπουλος συνειδητοποίησε τη μεγάλη ζημιά που έκανε στην παράταξή του και προσπάθησε, ανεπιτυχώς, να τα «μαζέψει».

Ο Δ. Παπαγγελόπουλος παραδέχτηκε έμμεσα ότι στον «Ευαγγελισμό» έγιναν βασιστήρια σε βάρος του Σ. Ξηρού και όχι νοτιλεία του. Οταν ο Χρ. Τσάκαλος έκανε σχετική ανα

■ Ο Τάσος Θεοφίλου δεν είναι η μοναδική περίπτωση

Η αστυνομία στήνει υποθέσεις και κατασκευάζει ενόχους

«Σήμερα η αστυνομία υποθέσεις και κατασκευάζει ενόχους», αναφραίταν ιστοσελίδα με περιεχόμενο κυρίως αστυνομικό ρεπορτάριο (www.bloko.gr), αναδημοσιεύοντας το τελευταίο ρεπορτάριο της «Κόντρας» από τη δίκη του Τάσου Θεοφίλου. Οχι μόνο στήνει υποθέσεις η Αστυνομία (ας θυμηθεί κανείς μόνο τα περιστατικά που απαθανατίστηκαν από φωτογραφικούς φακούς και κάμερες τα τελευταία χρόνια, αποκαλύπτοντας σκευωρίες εναντίον διαδηλωτών που συνελήφθησαν «στο σωρό»), αλλά το θέμα έχει συζητηθεί και στο ελληνικό κοινοβούλιο, χωρίς όμως να παρθούν κάποιες αποφάσεις που θα εμπόδιζαν το στήσιμο υποθέσεων και την κατασκευή ενόχων.

Οπως αναλυτικά έχει περιγραφεί στα ρεπορτάρια της εφημερίδας μας, στην εξελισσόμενη δίκη του αποδείχτηκε με αδιάσειστα στοιχεία, ότι ο Τ. Θεοφίλου δεν έχει καμία σχέση με την υπόθεση της ληστείας και της ανθρωποτοκίας στην Πάρο και ότι δεν υπήρξε μέλος της ΣΠΦ. Είναι θύμα των σκευωρών της Αντιτρομοκρατικής που στήνει υποθέσεις και κατασκευάζει ενόχους. Τη χαριστική βολή στο κατηγορητήριο έδωσαν το στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιάς, που υπήρξε ο βασικός εμπνευστής της ενοχοποίησης, και ο εφέτης Μ. Χατζηθαμανού, που προεδρεύει του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων που δικάζει τον Θεοφίλου. Ο πρώτος, απαντώντας σε βασανιστικές ερωτήσεις του συνηγόρου Σπ. Φυτράκη, παραδέχτηκε ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στην ληστεία». Ο δεύτερος, κατά την εξέταση μάρτυρα ειδικής επιστήμωνα από τη συνήγορο Α. Παπαρρόου, πάνω στο ζήτημα του DNA του Θεοφίλου, που υποτίθεται ότι ανήνευτηκε σε καπέλο, το οποίο υποτίθεται ότι έπεσε από έναν από τους δράστες της ληστείας, παρενέβη και συνώψισε την ουσία στη φράση: «Είναι ενδεχόμενο να μην το έχει φορέσει (σ.ο. το καπέλο ο Θεοφίλου), το καπολάβαμε».

Είμαστε σίγουροι ότι ο προεδρεύων εφέτης δεν έπεσε από τα σύννεφα, όταν διαπίστωσε ότι η Αντιτρομοκρατική του έστειλε να δικάσει και να καταδίκασει έναν άνθρωπο που δεν έχει καμία σχέση με την υπόθεση της Πάρου και με τη ΣΠΦ. Δεν

έπεσε από τα σύννεφα, πρώτο γιατί διαπίστωσε ότι είχε να κάνει με ένα κακοφτιαγμένο και σαθρό κατηγορητήριο και δεύτερο γιατί στους δικαστικούς κύκλους είναι ευρέως γνωστό ότι η αστυνομία στήνει υποθέσεις και κατασκευάζει ενόχους.

Αυτό γίνεται εδώ και χρόνια, με τη μετατροπή της εξαίρεσης σε κανόνα. Σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρο 243, παρ. 2) δίνεται η δυνατότητα στην αστυνομία, σε ορισμένες περιπτώσεις, να εκτελεί προανάκριση. Στην πράξη, όμως, αυτό έγινε στα κανόνας, με αποτέλεσμα η αστυνομία να οργιάζει και να κατασκευάζει δικογραφίες που ακολουθούν τον κατηγορούμενο μέχρι τον Αρειο Πάγο. Αυτή η πραγματικότητα ανάγκασε τους «πατέρες του έθνους» να ανοίξουν, πριν από χρόνια, σχετική συζήτηση στο «ναό της δημοκρατίας», στο αστικό κοινοβούλιο, με στόχο υποτίθεται να λάβουν μέτρα που θα σταματήσουν αυτό το αστυνομικό όργιο. Οπως ήταν επόμενο, όμως, οι «πατέρες του έθνους» περιορίστηκαν μόνο στις διαπιστώσεις, δεν πήραν κανένα μέτρο και έτσι το όργιο του στησίματος υποθέσεων και της κατασκευής ενόχων από την αστυνομία συνεχίζεται. Ως μόνο κέρδος απ' αυτή την κοινοβουλευτική συζήτηση έμεινε η παραδοχή του αστυνομικού οργίου.

Η σχετική συζήτηση έγινε στη Βουλή το Μάιο του 1996, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νόμου 2408/1996, που τροποποιούσε διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Ποινικού Κώδικα και εισήγαγε ο Ευάγγελος Βενιζέλος ως υπουργός Δικαιοσύνης.

Ο βουλευτής της ΝΔ Κ. Κωνσταντινίδης, καθηγητής του Ποινικού Δικαίου, επεσήμανε:

«Με την ευκαιρία του άρθρου 105 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, παραπέμπεται στο άρθρο 243 παρ. 2. Κάποτε θα πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό. Να το ξεκαθαρίσουμε, κύριε υπουργέ. Ο κανόνας –επαναλαμβάνω– είναι ότι η προανάκριση διατάσσεται μόνο μετά από παραγγελία του Εισαγγελέα. Κατ' εξαίρεση, λέει ο νόμος, στα αυτόφωρα και στην περίπτωση που υπάρχει άμεσης κίνδυνος απώλειας αποδεικτικού στοιχείου, μπορεί να γίνει αστυνομική προανάκριση. Δυστυχώς,

αυτή η εξαίρεση έχει γίνει στην πράξη ο κανόνας. Η συντριπτική πλειοψηφία των εγκλημάτων ανακρίνονται από αστυνομικούς, χωρίς παραγγελία και χωρίς εγγυήσεις από τον εισαγγελέα. **Και δυστυχώς, διπλωμάτης στην αστυνομική προανάκριση ακολουθεί τον εκάστοτε κατηγορούμενο, διπλωμάτης μέχρι το Εφετείο, αλλά και μέχρι τον ίδιο τον Αρειο Πάγο.** Δεν μπορεί να αντισταθεί ο κατηγορούμενος, να αντικρύστηκε στην κατηγορία, μετά τα δύο γράφονται στην αστυνομική προανάκριση. Λυπτή είναι η δυστυχώσας η πρακτική και αποτέλεσε ένα επικίνδυνο δρόμο στην απονομή της Δικαιοσύνης.»

«Εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, να καταργηθεί η αστυνομική προανάκριση, κύριε υπουργέ, στη δεύτερη περίπτωση και να μείνει μόνο στα αυτόφωρα αδικήματα», κατέληξε ο δεξιός βουλευτής (οι επισημάνσεις δικές μας).

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ε. Βενιζέλος άκουσε τις επισημάνσεις του Κ. Κωνσταντινίδη για την αστυνομική προανάκριση, αλλά περιορίστηκε στην έκφραση της κατ' αρχήν συμφωνίας του μ' αυτές. Πέραν αυτού τύποτα. Παραθέτησε την τοποθέτησή του:

«Κατ' αρχήν, ως προς την αστυνομική προανάκριση συμφωνώ επί της αρχής με τις παραποτήσεις του κ. Κωνσταντινίδη. Θεωρώ τραγικό αυτό το θεσμό και επιτακτική την ανάγκη οριοθέτησή του» (η επισημάνση δική μας).

Ο Ε. Βενιζέλος έμεινε μόνο στην παραδοχή και δεν έκανε καμία «οιοιθέτηση» αυτού που ως νομικός χαρακτήρισε «τραγικό θεσμό», γιατί ως υπουργός έπρεπε να λειτουργήσει ως εκπρόσωπος του αστικού συστήματος εξουσίας, που θεωρεί απαραίτητο το αστυνομικό όργιο του στησίματος υποθέσεων και της κατασκευής ενόχων. Θύμα αυτού του οργίου είναι και ο Τάσος Θεοφίλου, όπως περίτρονα αποδείχτηκε από την ακροαματική διαδικασία. Οπως γράψαμε και στο τελευταίο ρεπορτάριο μας από τη δίκη του Τ. Θεοφίλου, το δικαστήριο έχει δύο επιλογές: ή να τον αθωάσει με το προσχηματικό «λόγω αμφιβολίων» ή να τον αθωάσει με ένα πανηγυρικό «διώτι» δεν αποδείχθη», που θ' αποτελείσει κόλαφο για την Αντιτρομοκρατική και τον οργανωτή αυτής της σκευωρίας Ε. Χαρδαλιά.

Καλή τύχη Χριστόδουλε

Σύκινασσαν πάλι τα παπαγάλικα της αστικής προπαγάνδας: «δεν επέστρεψε στη φυλακή ο επικίνδυνος τρομοκράτης Χριστόδουλος Ξηρός». Δύσκολα πείθουν, όμως. Η εποχή εκείνου του ντροπιαστικού καλοκαιριού του 2002, όταν εκματαλεύτηκαν κάποιες συγκυρίες και κέρδισαν για λίγο το παιχνίδι, έχουν περάσει ανεπιστρέπτη.

Κανείς δε θεωρεί πλέον εχθρούς τους αγωνιστές των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων, εκτός από τους καπιταλιστές και τα ταϊράκια τους. Κανείς άνθρωπος δεν αισθάνεται φρέσιο από τον Χριστόδουλο Ξηρό, τον Νίκο Μαζιώτη και την Πόλα Ρούπα, τους ανώνυμους αγωνιστές των ενερ-

γών οργανώσεων του ένοπλου, όσο δηλητήριο κι αν χύνουν καθημερινά τα παπαγάλικα, όση λύσσα κι αν βγάζουν οι εκπρόσωποι του αστικού συστήματος εξουσίας. Ουδέποτε ο λαός αισθάνθηκε να κινδυνεύει από τη δράση των ένοπλων οργανώσεων, γιατί ουδέποτε αυτές στράφηκαν ενάντια του και πάντοτε έπαιρναν μέτρα για να μην κινδυνέψουν άνθρωποι του λαού.

Αντίθετα, ο λαός συνθλίβεται καθημερινά από το σύστημα που υπηρετούν οι κήρυκες της τρομούστεριάς. Αυτό το σύστημα του έχει κάνει τη ζωή κόλαση. Αυτό το σύστημα γεννά και γιγαντώνει το φρόβο για την επιβίωση του σήμερα και για το εφιαλτικό μέλλον. Οι άνθρωποι

του λαού κοιμούνται και ξυπνούν με το φρόβο ότι αύριο δε θα χρων ούτε ψωμί να φάνε, ότι θα βρεθούν άνεργοι, ότι θα βρεθούν στο δρόμο, ότι δε θα χρων ούτε περιθώληψη άμα αρρωστήσουν.

Κάθε κρατούμενος δικαιούται να διεκδικήσει την ελευθερία του. Ακόμη και η απόδραση από το σύστημα της φυλακής, και έως την εκπαίδευση της πτερύγας, στο υπόγειο των γυναικείων φυλακών. Αρρώστησε από αυτού νόσημα, που συνδέοταν αποκλειστικά με τις συνθήκες κράτησης, και έως αγώνα για να μεταφερθεί σε κανονική πτερύγα. Τώρα αποφάσισε να μην ξαναγυρίσει στη φυλακή.

Οπως είπε ο συγγιορός του,

Ζητούν κράτος της Αντιτρομοκρατικής

«**Η** πραγματικότητα είναι ότι η Ελληνική Αστυνομία κάνει το καθήκον της. Η χώρα έχει πρόβλημα τρομοκρατίας... Η Ελληνική Αστυνομία έχει κάνει πολύ κ

Μια μεγάλη νίκη, από μια επίθεση που δεν έγινε ποτέ...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



Ως Παγκρατιώτης και ως μπασκετικός που έφορε τα νιάτα του τη δεκαετία του '90 στις εξέδρες των γηπέδων, δε θα μπορούσα να τρέφω και τα καλύτερα των αισθημάτων για την ομάδα του Σπόρτινγκ. Οι αναμετρήσεις ανάμεσα στις δυο ομάδες αποτελούσαν ένα από τα παραδοσιακά αθηναϊκά μπασκετικά ντέρμπι, με ένταση και πάθος, τόσο στον αγωνιστικό χώρο όσο και στις εξέδρες. Σε καμία περίπτωση, όμως, οι οπαδικές «διαφορές» δε θα μπορούσαν να μπουν πάνω από την ενέργεια των παιχτών του Σπόρτινγκ στον αγώνα κόντρα στον Προμηθέα Πατρών. Μια ενέργεια η οποία θα πρέπει να αποτελεί παράδειγμα προς μήμηση και σημείο αναφοράς για έναν αθλητισμό που βρίσκεται στην «απέναντι όχθη» από το δόγμα του επαγγελματικού αθλητισμού: «η νίκη και τα κέρδη, πάνω απ' όλα».

Ο αγώνας Σπόρτινγκ - Προμηθέας Πατρών ήταν οριακός για την προσπάθεια της πατησιώτικης ομάδας, αφού η νίκη ισοδυναμούσε με μισή άνοδο στη Β' Εθνική. Απέμεναν 24'' για τη λήξη του αγώνα και ο Προμηθέας με κολάθι δύο πόντων προσπέρασε με 75-76. Ο προπονητής του Σπόρτινγκ ζήτησε τάμι όσυτ για να σχεδιάσει την τελευταία επίθεση της ομάδας του, ώστε να φτάσει στο καλάθι και να πανηγυρίσει μια μεγάλη νίκη. Τη στιγμή που οι παίχτες τήγμαναν προς τους πάγκους των ομάδων τους, ο παίχτης του Προμηθέα Γιάννης Ντιμπ θρέθηκε στο παρκέ γεμάτος αίματα, όταν ένα κόδος απορριμμάτων που πέταξαν οι οπαδοί του Σπόρτινγκ τον βρήκε στο κεφάλι. Ο αγώνας διακόπηκε, στον παίχτη δόθηκαν οι πρώτες βοηθείες και μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο, ενώ οι διαιτητές, πέρα από κάθε λογική, εκκένωσαν το γήπεδο και αποφάσισαν να συνεχιστεί ο αγώνας. Αντί όμως για την τελευταία επίθεση, ο αρχηγός του Σπόρτινγκ Σεραφείμ Παπανογλου, με τη σύμφωνη γνώμη των συμπαικτών και των προπονητών του, κράτησε τη μπάλα μέχρι ν' ακουστεί το τελικό σφύργυμα των διαιτητών, σε μια επίδειξη «fair play» και σεβασμού στον σοβαρά τραυματισμένο αντίταλο του.

Ηταν μια κίνηση που προκάλεσε έντονη συγκίνηση και έκανε τους παρευρισκόμενους ν' ανατριχιάσουν, σύμφωνα με τη μαρτυρία φίλου που έτυ-

χε να βρίσκεται στο κλειστό των Πατησίων. Μια κίνηση που δείχνει το μεγαλείο του αθλητισμού, όταν βγαίνει από τα «ώρια» του κέρδους και της μπίζνας. Λίγο μετά τη λήξη του αγώνα, ο αρχηγός των «κυανέρυθρων» εξήγησε τους λόγους που ο ίδιος και οι συμπαίκτες του διάλεξαν να κρατήσουν αυτή τη στάση: «Δεν υπήρχε περίπτωση. Ήμασταν όλοι σοκαρισμένοι και θέλαμε με αυτόν τον τρόπο να δείξουμε τη στήριξή μας στο παιδί. Στη θέση του, άλλωστε, θα μπορούσαμε να βρισκόμαστε εμείς. Ξέραμε ότι ενδεχόμενη νίκη θα ισοδυναμεί με θρίαμβο για εμάς όμως η υγεία είναι σημαντικότερη από το μπάσκετ και από οποιαδήποτε βαθμολογική θέση. Εύχομαι κι ελπίζω να μην ξανάδομε ποτέ στο μέλλον, σε κανένα γήπεδο, ταράμοιο περιστατικό».

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και η ανακοίνωση του Προμηθέα, αλλά και του SPORTING CLUB 1991, της ομάδας των οπαδών του Σπόρτινγκ που έχει αναλάβει την προσπάθεια να βγάλει την ομάδα από το οικονομικό και διοικητικό αδιέδοσο και να την επαναφέρει στα «σαλόνια» του μπάσκετ. Η διοίκηση της Πατρινής ομάδας στάθηκε στην άψογη συμπεριφορά του προπονητή και των παικτών του Σπόρτινγκ καθ' όλη τη διάρκεια του παιχνιδού και πολύ περισσότερο τη στιγμή των επεισοδίων, καθώς και στην άριστη διατησία, που στάθηκε στο ύψος των δύσκολων περιστάσεων. Επιπλέον, στην ανακοίνωση τονίστηκε ότι «ο αθλητισμός δεν χωρίζει παρά μόνο ενώνει», ότι ο Προμηθέας δεν έχει να χωρίσει τίποτα με την ομάδα του Σπόρτινγκ, ολλά αντίθετα συνδέονται με την κοινή τους αγάπη, το μπάσκετ, και σημειώνεται ότι η δράση κάποιων ανεγκέφολων οπαδών θα βρει τις δυο ομάδες ενωμένες και αλληλέγγυες, γιατί «οι λύγι ΛΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ να νικήσουν τους πολλούς».

Από τη μεριά του το SRORTING CLUB έβγαλε μια ανακοίνωση που δείχνει ξεκάθαρα τη διαφορά ανάμεσα στην προσπάθεια των οπαδών να κόνουν μεγάλη την ομάδα που αγαπούν και τον τρόπο που διοικούν οι καπιταλιστές πρόεδροι των επαγγελματικών ομάδων. Την παραθέτουμε ολόκληρη και αν σε κάποιους φαίνεται ότι οι οπαδοί του Σπόρτινγκ λένε απλώς τα αυ-

τονόητα, θα τους απαντήσουμε, ότι σε αντίθεση με τα όσα συμβαίνουν στην εποχή μας, πρώτα απέδειξαν τα αυτονόητα με πράξεις και μετά τα έγραψαν στην ανακοίνωσή τους.

«Το SPORTING CLUB 1991 τα τελευταία 2 χρόνια έχει αναλάβει εξ ολοκλήρου την τύχη της ανδρικής ομάδας του ΑΟ ΣΠΟΡΤΙΓΚ. Αυτά τα 2 χρόνια έχουμε σπασταλίσει απελεύτερο προσωπικό χρόνο, ένα σωρό λεφτά με σκοπό να επαναφέρουμε την αγαπημένη μας ομάδα εκεί όπου ανήκει ογκωνιστικά και εξωγονιστικά. Την χρονιά που πέρασε τα καταφέραμε περίφημα και το ίδιο είχαμε σκοπό να πετύχουμε και φέτος. Άλλα είναι γνωστό ότι η ανθρώπινη βλακεία είναι πάνω από όλα. Σε ένα παιχνίδι γιορτή που όλα κυλούσαν ομαλά κάποιος αποφάσισε για εμάς χωρίς εμάς. Αποφάσισε να καταστρέψει αυτό για το οποίο εμείς πολεμάμε 2 χρόνια....

Άλλα αυτό τελικά ίσως να είναι το λιγότερο. Το σημαντικότερο είναι η ανθρώπινη υγεία που τόσο μα τόσο ήλιθια κάποιος έβαλε σε κίνδυνο. ΖΗΤΑΜΕ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΗ ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΙΠ, ΑΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΠΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΜΠΑΣΚΕΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΙΜΑΝΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ. ΔΕΣΜΕΥΟΜΑΣΤΕ να διαλύσουμε όλα αυτά τα περιστατικά και να μην ξαναβάλουμε ανάμεσά μας τέτοια στοιχεία. Ηδη έχουμε κάνει όλες τις νόμιμες ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν θα αφήσουμε ανθρώπους που εμφανίστηκαν σαν κομήτες και πάλι να διαλύσουν όλα όσα χτίσαμε. Ζητάμε από όλους τους ανθρώπους που μπορούν να μας βοηθήσουν να έρθουν και να σταθούν δίπλα μας προκειμένου να πετύχουμε τον στόχο μας. Τέτοιες συμπεριφορές ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΝΑ ΕΞΕΛΙΧΘΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΜΑΣ. ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΕΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟΣΟ ΚΟΠΟ ΦΤΙΑΞΑΜΕ. Πολλά μπράβο στον ΑΛΕΞΗ ΚΑΡΑΤΖΑ και την ομάδα μας που δεν εκδήλωσαν την τελευταία επίθεση. Τέτοιες νίκες δεν τις θελούμε και δεν μας ικα-



■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ Ο ΡΑΣΕΛ Οδηγός διαπλοκής

Μετά τον περσινό «Οδηγό αισιοδοξίας», ο Ντεϊβιντ Ο Ράσελ επιστρέφει με τον «Οδηγό διαπλοκής» (δεν πρόκειται για συνέχεια ή για μέρος τριλογίας, ο ελληνικός τίτλος παραπλανά). Το σενάριο είναι εμπνευσμένο από το σκάνδαλο «abscam», που συγκλόνισε την ΗΠΑ τη δεκαετία του '70, οδηγώντας στη φυλακή για οικονομικά εγκλήματα και πολιτική διαφθορά έξι μελη της Βουλής των Αντιπροσώπων, έναν γερουσιαστή και διάφορους τοπικούς άρχοντες. Πολυτάλαντος απατεώνας μαζί με τη γοητευτική φιλενάδα του αναγκάζονται από το FBI να συνεργαστούν σε μια επιχείρηση που σκοπό έχει να ξεκεπάσει μαφιόζους και πολιτικούς που χρηματίζονται. Παράλληλα, είναι παντρεμένος με μία ανισόρροπη γυναίκα που του δημιουργεί συνεχώς προβλήματα...

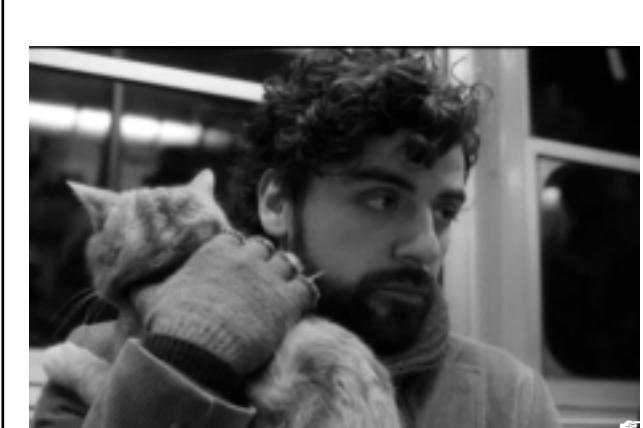


Ο σκηνοθέτης επέλεξε να μην αντιμετωπίσει το θέμα του μόνο σε επίπεδο αιστυνομικής ταινίας. Για την ακρίβεια, αυτό ίσως και να περνά σε δεύτερη μοίρα. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για ταινία ιστορικού ενδιαφέροντος, καθότι ο σεναριογράφος έχει μόνο εμπνευστεί από τα πραγματικά γεγονότα, δεν τα έχει αποδώσει με ακρίβεια. Η προσπάθεια του σκηνοθέτη να προσεγγίσει τους χαρακτήρες του, να αναδείξει τα κίνητρά τους και τις συνθήκες υπό τις οποίες κινούνται διαποτίζονται από μία μάλλον χιουμοριστική διάθεση. Δεν έρουμε αν συττή ήταν και η πρόθεσή του, το αποτελέσμα πάντως είναι μία σχεδόν κωμική ταινία, με έξυπνες εναλλαγές στο σενάριο, η οποία μπορεί να παρακολουθηθεί με ευκολία.

■ ΙΘΑΝ και ΤΖΟΕΛ ΚΟΕΝ

Inside Llewyn Davis

Η νέα ταινία των αδερφών Κοέν («Καμία πατριδα για τους μελλοθάνατους», «Fargo») έχει ως πρωταγωνιστή ένα νεορό μουσικό, ο οποίος περιπλανέται από δω και από κει προσπάθωντας να κάνει καριέρα στη φολκ σκηνή της αμερικανικής μουσικής στις αρχές της δεκαετίας του '60. Η πιο μακρόχρονη σχέση του είναι με μια γάτα που υιοθέτησε παρά τη θέ-



DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

2014: Αδγιος Βασιλης έρχεται, χωρίς καθόλου δώρα

Οι αυτοί για σκι κι ο λαός ξεσκά.

Λ(αμογ)ιάπτης

Και οι κουβέρτερ καλά κρατούν (success story)

Εκ μέρους ποιων καταδικάστηκε ο Χριστόδουλος;

Αφού η κυβέρνηση σας εύχεται ΚΑΒΛI χρονιά (συνέχεια του προηγούμενου)

Χλιες φορές μ' έχουν πεθάνει/ κι άλλες τόσες να ζω αντέχω

Ορθιος. Με την καρδιά μου σήρινα κλέφτες και κιοτήδες./ Στ' άλλο χέρι μου σπαθίζω τ' όνειρο, που κάπποτ' είδες./ Πού 'ναι η υπόσχεση των δρόμων, οι νεκροί στα σκαλοπάτια;/ Στην κοιλιά των αυτυνόμων ή στων προδοτών τα μάτια;/ Κι αν τα κρύψεις όλα τούτα, θα σε σβήσω, θα τα βρω./ Κι αν η φλέβα λάθος τρέξει, απ' τη ρίζα την κρατώ,/ Θα δικάσω τους ποιητές/ γιατί νόθεψαν τα ποτάμια τους./ Θα δικάσω τους επαναστάτες/, γιατί πολύ τσακόστηκαν και μενάμε στα τρίστρατα. (Φώντας Λάδης, «Μικρές Σημαίες», Αθήνα '74)

Οι ήττες μας δεν αποδεικνύουν/ Τίποτα παραπάνω από το όπι/ Είμαστε λίγοι/ Αυτοί που παλεύουν ενάντια στο Κακό./ Και από τους θεατές περιμένουμε/ Τουλάχιστον να ντρέπονται (Μπέρτολτ Μπρεχτ)

Χριστόδουλε γερά! (Ζήτω οι καπνοσακούλες!)

- ◆ Είστε gala;
- ◆ Ως νόμος ορίζει (ω, ρύζι...).
- ◆ Πλέον δεν ανεβάζουν τον «Βυσσινόκηπο» του Τσέχωφ, αλλά τον «Πισινόκηπο» του Τσέπωφ...
- ◆ Οι διοικήσεις της Θεσσαλονίκης φρόντισαν (απαξάπασες) να την μεταμορφώσουν σε Φεσσαλονίκη.
- ◆ Αραγε ο εξαποδώ γνωρίζει τον μεσαποκεί;
- ◆ Τελικά πας ή δεν πας Γιάννινα;
- ◆ Ευχαριστούμε Βραζιλία (μιλιόρι αγκούρι από πίσω...).
- ◆ Ακόμα να χωνέψουμε αυτά που ΔΕΝ φάγαμε τις γιορτές.
- ◆ Εσείς του ΠΑΜΕ υπογράψατε τον «Κανόνα Εσωτερικής Δεοντολογίας» της 3E;
- ◆ Δέκα χρόνια A. Voice, δέκα χρόνια κενό (μπουρζουκωλοπαδισμός και όχι μόνο).
- ◆ «Στο Σύντζια οργανώνουν τις γραμμές αντίστασης μετά την υπερψήφιση των νομοσχεδίων για το φόρο αικινήτων και τους

πλειστηριασμούς», (Ν. Σβέρης, ΕφΣΥΝ, 23-12-13). «Μόνο η πτώση της κυβέρνησης και η ανάδειξη μιας κυβέρνησης της Αριστεράς θα μπορέσει να λειτουργήσει εκ νέου ως ανάχωμα για τραπεζικά «κοράκια», που θέλουν να αρπάξουν την κατοικία των φτωχών» έλεγον χθες χαρακτηριστικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (ιδιοςυντάκτης, ίδια εφημερίδα, ίδιο άρθρο, ίδια ημερομηνία). Αυτές είναι οι «γραμμές αντίστασης» του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει όμως και συνέχεια: «...στελέχη του Σύριζα, σημειώνοντας παράλληλα ότι η κοινωνία η ίδια οφείλει να επιδείξει την αλληλεγγύη της και να μην επιτρέψει να γίνουν πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας». Κοινώς, ή ψηφίστε μας ή κόψτε το λαϊμό σας. Και λίγο κερασάκι στην τούρτα: «Επιπρόσθετα ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι η κυβέρνηση «έχει μείνει μόνη της και υπερασπίζεται το Μνημόνιο, όταν η Ευρωβουλή καταλήγει σε πόρισμα-κόλαφο

για την τρόικα και τα αδιέξοδα της νεοφιλελύθερης πολιτικής». Χωρίς επιδείξη ευρωλιγούρας δεν δίνονται... σήματα ομαλότητας (στην οποία ο Τοπιπροσυριζιός έχουν όντως ταράξει την κυβέρνηση). Διαβάστε Νίκο και... ψωνίσατε από σιβέρκο.

◆ Οχι και «αλλαγές στον ΕΟΠΥΥ» κυρ-Ριζοσπάστη (4-5/1/14). Το γκρέμισμα, το χαντάκωμα της ασφάλισης απλά «αλλαγές»...

◆ «Πρόγραμμα για 10.000 ανέργους 30-65 ετών... διάρκεια 12 μηνών με μισθό 586 ευρώ. Ταυτόχρονα θα υπάρχει επιδότηση και για την επιχείρηση 450 ευρώ το μήνα για κάθε πρόσληψη». (Έλευθεροτυπία, 30-12-13). Για στάκα, ρε μάγκα(-ες): 586 καθαρά ή μεικτά; Και ο καπιταλιστής τη πληρώνει (με 450 επιδότηση), τα 136 διαφορά το μήνα; Και πούθε έρχονται τα λεφτά των ΟΑΕδεπιδοτήσεων; Από τον ουρανό; Ου, ρε, γκρουύβαλοι! (Έλευθεροτυπία, Αδέσμευτη Κυβερνητική Εφημερίδα).

◆ Συνέντευξη Τούπρα στη εφημερίδα «Σύγχρονη Εκφραστή» (22-12-13): Μπλα-μπλα-μπλα, και βέβαια «είναι στο χέρι μας», όπως αυτό κρατάει γερά το ψηφοδέλτιο...

◆ «Υπόπτη ενέργεια» τα «κάλαντα με καλάσνικοφ στο Χαλάνδρι» (ΠΡΙΝ, 4-1-14). Χωρίς στοιχεία, και, κυρίως, χωρίς υπογραφή (του άρθρου).

◆ Εφημερίδα ΠΡΙΝ (4-1-14) «Πλήγμα στη Ρωσία του Πούτιν» ... «... τα εκρηκτικά που εξερράγησαν στο σιδηροδρομικό σταθμό και το σταθμό των λεωφορείων του Βόλγκογκραντ. Η εικόνα ασφαλείας που επιμόνα δημιουργούσε εν όψει των χειμερινών ολυμπιακών αγώνων στο Σότσι κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος».

◆ Εξαίρετο το ΠΡΙΝ: είτε με, είτε χωρίς στοιχεία συμπεράσματα βγάζει. ECCE HOMO!

◆ Ξεκίνησε με... καλές προθέσεις: Π.Α.Σ (Απρίλις 2012), λίγο πριν τις εκλογές και μέχρι να καλογίνει ΛΑ-ΑΑΣ αρχίσανε τα όργανα κι η φραγμάρα...

Για τα μου-λου, λέμε, που αλ-

ληλοξεχζόνται (βλ. και «Λαϊκό Δρόμο», 21-12-13), στον οποίο «Λ-Δ» στην ... «κοινή υπόθεσή» του με το ΚΚΕ μ-λ διατίθενται δύο (αριθμός 2) ολόκληρες σελίδες (σε σύνολο είκοσι). ΟΛΑ τα άλλα θέματα δεν φτάνουν τις δύο σελίδες... (αλλά, το μναστήρι νάν' καλά).

◆ Η σόμπτα σκούριασε./ Τα μπουριά ξεφλουδάνε./ Οι τοίχοι ραγίζουν./ Στο κάδρο/ ένα δέντρο ολομόναχο/ πράσινο αικόμη/ Πουλήσες και το ρολογάκι/ του χειριού σου./ Νοθέψανε και τον καφέ./ Ενα τσιγάρο ξεχαισμένο/ κοπνίζει στο σταχτοδοχείο./ Λοιπόν, τόσο μεγάλο κενό,/ τόση στέρηση/ η ελευθερία; (Γ. Ρίτσος, «Απογύμνωση», Αθήνα, 9 Μαρτίου 1985, από τη συλλογή «Υπερών»).

◆ «Με λίγα λόγια, όπως μας απέδειξαν 75 χρόνια στυγνής εκμετάλλευσης στην ΕΣΣΔ, η θέση του Λένιν ότι η συνειδηση της εργατικής τάξης έρχεται έξαντα από την εργατική τάξη είναι ψευδής». Αει, γεια σου, συγγραφέα: «με λίγα λόγια», μην πολυσκέφτεστε, εργάτες, μην σας πέσει το κεφάλι... (Ροστινάντε, Γενάρης 2014, «Τα "πόθεν έσχες" και η απελευθέρωση της εργατικής τάξης»). Και δεν είναι 75 χρόνια από την Οκτωβριανή επανάσταση (1917+75=1992). Δίχως «βάσανον δεν προχωράς πέρα από τον συνδικαλισμό».

◆ Γιατί «παγκόσμια συγκίνηση» από τη σαβουρά του Schumacher; (Τα τηλεοπτικά και πολλά ραδιοκύματα έτσι αποφάσισαν).

◆ Κι απόκοντα η απόγονος του Χ. Κόλ, Αγκελα, που χτύπησε στον κωλ'.

◆ Του κώλου πράματα, αδερφέ.

◆ Κι εμείς με το κερί (κανονικό ξε-σκι...).

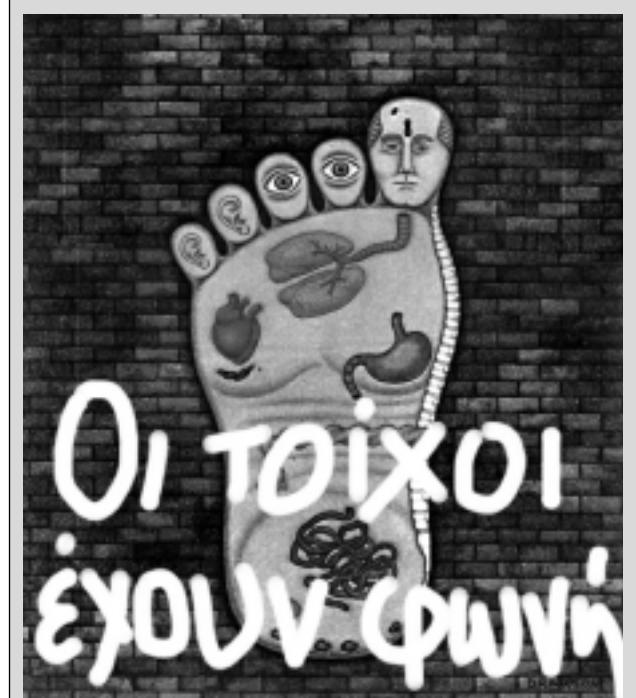
◆ Πολιτική Οργάνωση Εργατικής Τάξης Ριζοσπαστική: ΡΟΕΤΡΥ.

◆ ΚΟΥΦΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ ΛΙΑΠΗ.

◆ Μόνιμη άδεια (δεν είν' κακό).

◆ Μιαπουτάνατρέμει...

Βασιλής



◆ Κόντρα σε φοιτότες και σε ρατσιστές κλωτσάμε το τόπι στις γειτονίες - Antifa League Athens - Παράλληλα και 3 ΟΝ 3 τουρνουά μπάσκετ - Κυριακή 12/01 ώρα 13:00 - Γήπεδα «Φοίβος» (NOA), Μιλήτου 2 Αργυρούπολη - Φιλοξενείτο ΥΠΟΣΤΕΓΟ (αφίσα)

Καλή επιτυχία στο τουρνουά σας, παιδιά. Τι άλλο να γράψουμε για δραστηριότητες νέων, που προσπαθούν να μεταφέρουν το αντιφαστικό μήνυμα στις γειτονίες της Αθήνας; Τα λένε όλα οι πρωτοβουλίες τους.

◆ Να καταργηθούν τα 5μηνα της ανεργίας για να μην ζήσουμε σαν δούλοι!!! - Σταθερή-Μόνιμη δουλειά για όλους με Ενιαία Εργασιακά Δικαιώματα - ΠΟΕ-ΟΤΑ (αφίσα)

Με την αφίσα και την ανακοίνωση που τη συνοδεύει η ΠΟΕ-ΟΤΑ θέτει το ζήτημα της λεγόμενης «κοινωφελούς εργασίας», στο πλαίσιο της οποίας 10.000 νέοι και νέες θα δουλέψουν ως «εργάτες γενικών καθηκόντων» στους δήμους και τις περιφέρειες, για πέντε μήνες, με μισθούς πείνας (420 ή 490 ευρώ το μήνα, ανάλογα με τα τυπικά πρόσωντα τους, για οχτάρων δουλειά), χωρίς δικαίωμα άδειας (ούτε καν αναρρωτική), χωρίς δώρα και επιδόματα άδειας, χωρίς επιδόματα παιδιών και προϋπηρεσίας. Δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς με την ανάλυση που κάνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ (είναι πράγματα που έχουν κατά κόρον ειπωθεί) γι' αυτό το μεσαιωνικό-νεοφιλελύθερο μέτρο, που διαλύει τις εργασιακές σχέσεις και ρίχνει μισθούς και μεροκάματα κάτω και από τα άθλια επίπεδο της ΕΓΣΣΕ (γι' αυτό και οι συγκεκριμένοι άνεργοι χαρακτηρίζονται «ωφελούμενοι» και όχι εργαζόμενοι, για να τονιστεί πως δεν καλύπτονται από την εργατική νομοθεσία), καθιερώνοντας την πρόσληψη εργατών-δουλών, που καλούνται να καλύψουν τα κενά που δημιουργούν οι διαθεσιμότητες-απολύτες και η μη αντικατάστ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει



Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Εντυπωσιακό το πρωτοσέλιδο της καθημερινής φυλλάδιας του Συγκροτήματος Ψυχάρη την περασμένη Τρίτη: «5 Μαΐου το νέο ντιλ για το χρέος». Ο πρωτοσέλιδος πρόδογος δεν άφηνε περιθώρια παρεμπηνείας: «Ημερομηνία-ορόσημο για την Ελλάδα εκτιμάται ότι θα είναι η 5η Μαΐου 2014: στην

αμφέβαλε κανείς, δεν άφησε περιθώρια ο Στουρνάρας, ο οποίος το μεσημέρι της ίδιας μέρας, σε συνέντευξη που έδωσε για να παρουσιάσει το πρόγραμμα της ελληνικής προεδρίας, δήλωσε ότι «η μείωση χρέους με τη νομική βάση που έχει τεθεί στο EUROGROUP του Νοεμβρίου του 2012, θα τεθεί αμέσως μετά

γκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου θέλει να κάνει προεκλογικό παιχνίδι με τη σχεδιαζόμενη νέα ρύθμιση του χρέους. Θα ήθελε πολύ μια απόφαση πριν από τις ευρωεκλογές, όμως αυτή μάλλον δεν υπάρχει περίπτωση να της την κάνουν δώρο οι Γερμανοί, όσο κι αν θέλουν να τη βοηθήσουν προεκλογικά. Διότι δε θέλουν

αξιολόγησης της τρόικας. Το δε «Σπίγκελ» εξαπέλυσε μια στιληρή επίθεση κατά της Ελλάδας, γράφοντας μεταξύ άλλων και για «χώρα χωρίς κράτος».

Στο «Σπίγκελ» μίλησε και ο γερμανός επικεφαλής του EFSF-ESM Κλάους Ρέγκλινγκ, ο οποίος απέλεισε κάθε πιθανότητα αναδιόρθωσης του



Υπουλες αλήθειες

«Η "κρυφή" βοήθεια που δίνει ο Νότος προς το Βορρά είναι πολύ μεγαλύτερη (σ.σ. από τα χαμπλότοκα δάνεια και τη βοήθεια τύπου ΕΣΠΑ που παίρνει ο Νότος). Επειδή η Γερμανία δανείζεται με μπδενικά ή και αρνητικά επιτόκια, στην περίοδο της κρίσης έχει κερδίσει δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Τα δάνεια και η πενιχρή βοήθεια είναι ψηφία μπρος στα κέρδη που πετυχαίνει μέσω των δανείων και των εξαγωγών προς το Νότο». Ο Νίκος Μουζέλης («Το Βόμα», 5.1.14) επαναλαμβάνει αυτό που κάποτε είχε πει και ο Σημίτης. Οτι, δηλαδή, τα διάφορα «κοινοτικά προγράμματα» δεν αποτελούν φιλανθρωπία του λεγόμενου ευρωπαϊκού Βορρά προς τον καθυστερημένο Νότο, αλλά έχουν καθαρά ανταποδοτικό χαρακτήρα.

Κανένας, βέβαια, απ' αυτή την κατηγορία των ευρωλάγων (ο Σημίτης και ο Μουζέλης ανήκουν στην ίδια πολιτική οικογένεια) δεν πρόκειται να περιγράψει την ουσία αυτής της ανταποδοτικής σχέσης. Να πει δηλαδή ότι κάθε άλλο παρά ανταποδοτική είναι, αλλά αποτελεί μια κλασική σχέση ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και εκμετάλλευσης. Τα ψηφία των «κοινοτικών προγραμμάτων» (που έχουν γίνει πια κατά πολύ μικρότερα) δεν είναι παρά ένα «ενοίκιο» που πληρώνουν οι ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ για να κρατούν τις εξαρτημένες χώρες (σαν την Ελλάδα) εντός της σφαίρας επιρροής τους, νεμόμενες της πρώτες ύλες και τις αγορές τους, καθορίζοντας κυριαρχικά τι θα παράγουν και σε τι ποσότητα θα παράγουν, πού θα διατεθούν τα κονδύλια, ποιες επενδύσεις από τρίτες χώρες θα επιτρέψουν κτλ.

Τότε γιατί τα λένε; Πρώτο, γιατί θέλουν να ξεχωρίσουν από τους άλλους αστούς πολιτικούς και διανούμενους, δείχνοντας πως αυτοί διαθέτουν μια πατριωτική αξιοπρέπεια που δε διαθέτουν εκείνοι που καθημερινά γλείφουν πατόκορφα τους ευρωπαίους προστάτες. Δεύτερο, γιατί αυτές οι απόψεις δεν οδηγούν στην ανάπτυξη εχθρικού προς την ΕΕ κλίματος, διότι οι φορείς τους έχουν τη στάμπα του φανατικού «ευρωπαιστή». Τρίτο και κυρίωτερο, διότι ξεκινώντας από αυτή την αλήθεια, ο οποία δε λέγεται συχνά, καλλιεργούν πιο ύπουλα τον «ευρωπαισμό». Ο Μουζέλης, για παράδειγμα, καταλήγει στο εξής συμπέρασμα: «Η Γερμανία στο μέλλον θα υποχρεωθεί να αντιμετωπίσει το εξής δίλημμα: ή διάλυση της ευρωζώνης που θα οδηγήσει στην οικονομική, κοινωνική και γεωπολιτική υποβάθμιση της ίδιας και των υπολογίων ευρωπαϊκών εθνών-κρατών (και του ελληνικού βέβαια) ή θα προχωρήσει στη ριζική αλλαγή του ευρωπαϊκού οικοδομήματος προχωρώντας σε μία αναδιανεμητική ένωση βασισμένη στη λογική της αλληλεγγύης».

Το έχει σίγουρο ότι θα γίνει το δεύτερο. Οχι για το άμεσο μέλλον (εκφράζει την απογοήτευσή του για τη μη διαφανόμενη σοβαρή αλλαγή πορείας μετά τη συμμετοχή των Σοσιαλδημοκρατών στη νέα γερμανική κυβέρνηση), αλλά μεσοπρόθεσμα σίγουρα. Διότι, κατά την άποψή του, αυτό θ' αποτελέσει όρο επιβίωσης της ίδιας της Γερμανίας. Γ' αυτό και ξιφουλκεί κατά του γερμανικού και του ελληνικού (δεξιού και αριστερού) «εθνολαϊκισμού», οι οποίοι «αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία». Τι προτείνει; Να απομακρυνθούμε από τον «εθνολαϊκισμό», να «καταλάβουμε την πραγματικότητα» και να «καταστρώσουμε ένα ρεαλιστικό σχέδιο», μια «αποτελεσματική στρατηγική για την υπέρβαση της κρίσης». Μ' άλλα λόγια, να μείνουμε σταθερά προσανατολισμένοι στην ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη και να αναζητούμε εκείνο το στρατόπεδο που θα μας βοηθήσει, περιμένοντας ν' αλλάξει η κυριαρχη πολιτική στη Γερμανία.

Ο Μουζέλης είναι με τους «58», με τον Σημίτη, με το ΠΑΣΟΚ Γουστάρει και τη ΔΗΜΑΡ, αλλά δεν γουστάρει (σ' αυτή τη φάση) τον ΣΥΡΙΖΑ. Ιδεολογικά, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ ταυτίζεται απόλυτα με τις απόψεις του. Αν γίνει κυβέρνηση, θα ταυτιστεί και πολιτικά.

πρώτη συνεδρίαση του Eurogroup μετά την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας για το πρωτογενές πλεόνασμα της Ελλάδας οι υπουργοί Οικονομικών θα αποφασίσουν την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους ώστε να καταστεί βιώσιμο». Στο σχετικό ρεπορτάριο στις εσωτερικές σελίδες γινόταν επίκληση ανώνυμου «στελέχους του Ευρωπαυτήματος» (;) που δήλωσε στα «Νέα» ότι «πρώτα θα ενεργοποιηθούν οι αποφάσεις του Eurogroup για την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους και μετά θα ακολουθήσει η έξιδος της Ελλάδας στις αγορές», όπως και «κοινοτικών στελεχών» (;) που «θεωρούν ως την πιθανότερη ημερομηνία για την ανακοίνωση της ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους τη Δευτέρα 5 Μαΐου στη συνεδρίαση του Eurogroup».

Το δημοσίευμα δεν υπογράφοταν από κάποιον από τους ανταποκρίτες του Συγκροτήματος στις Βρυξέλλες ή το Βερολίνο, αλλά από οικονομικό συντάκτη, οπότε κατέστη σαφές ότι η πηγή της πληροφόρησης ήταν εγχώρια, κατοικεδρεύουσα στην πλατεία Συντάγματος. Και ν'

την πιστοποίηση του πρωτογενούς πλεονάσματος από την EUROSTAT τον Απρίλιο. Οταν του ζητήθηκε να γίνει πιο συγκεκριμένος, και ν' απαντήσει αν έχει «τη βεβαιότητα ή την αίσθηση ότι θα προλάβουμε να πάρουμε και τις αποφάσεις για το χρέος, μέχρι να τελειώσει η Ελληνική Προεδρία, δηλαδή μέχρι τον Ιούνιο», επέμεινε στην ίδια αποτίστια: «Καλώς εχόντων των γερμανών φορολογούμενων στους τεμπτέληδες του Νότου». Δεν είναι τυχαίος ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκε η συνέντευξη που έδωσε στην κυριακάτικη έκδοση της «Φρανφούρτερ Αλγκεμάιν Τσάιτουνγκ» ο Βενιζέλος, στην οποία έθεσε το ζήτημα της νέας ρύθμισης του χρέους. «Δεν ζητά μόνο νέα βιόθεια με τη μορφή χαμηλότερων επιτοκίων και επιμήκυνση της αποπληρωμής των ομολόγων, αλλά διανθίζει την επιθυμία αυτή και με επιθέσεις κατά των πιστωτών», ήταν το δηκτικό σχόλιο της ίδιας της εφημερίδας, την επόμενη μέρα. Για «προεκλογικό αγώνα (της ελληνικής κυβέρνησης) σε βάρος του Βερολίνου» έγραψε η «Ταγκεσπίγκελ». «Καταρχάς θα περιμένουμε αυτά που έχουμε συμφωνήσει, αλλά διανθίζει την επιθυμία αυτή και με επιθέσεις κατά των πιστωτών», ήταν το δηκτικό σχόλιο της ίδιας της εφημερίδας, την επόμενη μέρα. Για «προεκλογικό αγώνα (της ελληνικής κυβέρνησης) σε βάρος του Βερολίνου» έγραψε η «Ταγκεσπίγκελ». «Καταρχάς θα περιμένουμε αυτά που έχουμε συμφωνήσει, αλλά διανθίζει την επιθυμία αυτή και με επιθέσεις κατά των πιστωτών», ήταν το δηκτικό σχόλιο της ίδιας της εφημερίδας, την επόμενη μέρα.

Είναι προφανές ότι η συνέντευξη που κατέχει το Ταμείο που διοικεί (είναι το μεγαλύτερο μέρος), υπενθυμίζοντας ότι η μείωση των επιτοκίων έγινε, όπως και η μετάθεση στην καταβολή των τόκων. Αφησε μόνο ένα παράθυρο για «διευθετήσεις» του δανείου των 52 δισ. ευρώ που χορήγησαν οι χώρες της Ευρωζώνης με το πρώτο Μνημόνιο. Είναι προφανές ότι ο Ρέγκλινγκ δε θελεί καμιά συζήτηση για νέες «διευθετήσεις», πόσο μάλλον για νέο «κούρεμα» κατά την προεκλογική περίοδο.

Μ' αυτά τα δεδομένα πώς ξεκινά μια τέτοια προπογάνδα ο Στουρνάρας, σε συνενόντη προφανώς με τους Σαμαρά-Βενιζέλο; Εχουν πάρει κάποιες υποσχέσεις από τη Γερμανία για προεκλογικές δηλώσεις που θα καλλιεργούν κάποια προσδοκία ή απλά πιέζουν για να γίνουν κάποιες τέτοιες δηλώσεις; Οι τι και να ισχύει, το βέβαιο είναι ότι Σαμαράς και Βενιζέλος θα προσταθήσουν να κεφαλαιοποιήσουν τις προσδοκίες, ποντάροντας στο ότι οι Γερμανοί θα θελουν αυτούς για να υπογράψουν τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο Μνημόνιο μετά τις εκλογές.